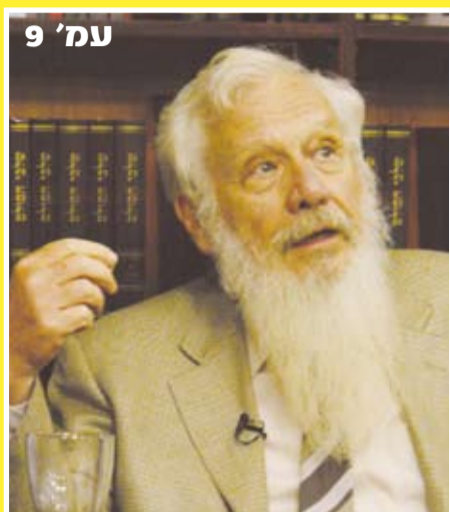

קבלה לעם

www.kab.co.il

26.11.07-25.12.07 • ט"ז כסלו - ט"ז טבת תשס"ח • 25 גיליון מס' העיתון הדו שבועי של תנועת "בני ברוך"

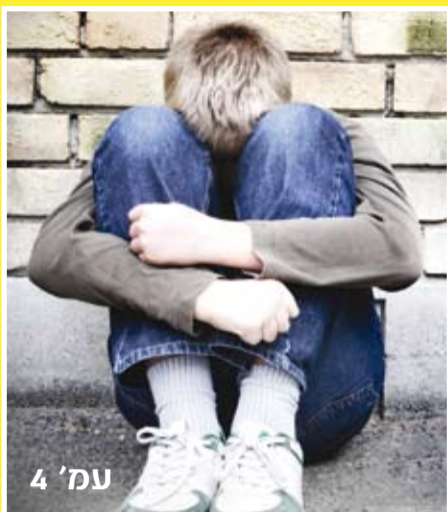
עמ' 9

פרופ' ישראל אמן
על עם ועולם שהולך ונעלם

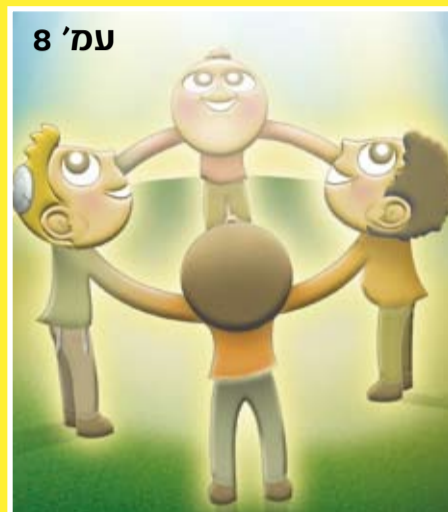
עמ' 3

נס גדול יהיה פה!
המשמעות הנסתרת של חנוכה

עמ' 4

א-לי-מות
אפשר להתמודד עם זה

עמ' 8

ערבים זה לזה
השער אל הרוחניות

בימים ההם בזמן הזה

מאבקי שליטה וכוח, התיוונות, איבוד ערכים - מצלצל לכם מוכר? חג החנוכה הוא הזדמנות פז ללמוד מה מקור המחלה ואיפה נמצאת התרופה.

עמ' 2

נרות של אהבה

על קבלה, חנוכה ומשפחה

עמ' 11

עמ' 6-7

שבת אחים גם יחד
חיבור מעולם אחר

חינוך, לא בבית ספרנו

קבלה, שבתה ומשמעות החיים. מה אנחנו, ההורים של הדור החדש, באמת יכולים לעשות עבור ילדינו?

עמ' 5

ג'קו ה'תשס"ח

חורף חם

והמקובלים, כמו תמיד, מפנים אותנו פנימה. אל הנקודה הבוררת שבנו, אל אותו נר חיים רדיקל שמפעם בכל אחד מאיתנו. הלהבה הפנימית הזו, ניצוץ החיים שלנו, קוראת לנו להתאחד עם שאר הלהבות, לבער את החושך במדרה גדולה של אהבת אחים - בדיוק כמו המכבים דאז.

לכן חנוכה הוא לא רק חג של ילדים, אלא יותר מכך הוא חג להורים.

כי אנחנו אמנם מסתכלים עליהם, אבל בעצם צריכים להביט על עצמנו.

לפניכם עיתון מלא כל טוב, עם מתנות לחג, נסים ונפלאות, לא של הימים ההם, אלא של הזמן הזה.

תמצאו כאן שיחה בין פרופסור אומן - חתן פרס נובל לרב ד"ר מיכאל לייטמן. נפגוש גם בכתבות שיספרו לנו על התהליך הפנימי שאותו מסמל חג החנוכה, נהיה עדים לקרב אימתני בין המכבים ליוונים, נדבר על החינוך ועל השביתה, נהרהר יחד במצב הקשה שאליו הוא נדחק, ונציע פתרונות לעתיד טוב יותר.

בגיליון הנוכחי מוגשים גם מדור משפחה, תמצית של מקורות הקבלה, מפגש חם בין חברים שמדברים על קשר מיוחד, ועוד הרבה הפתעות טובות.

קיבצנו עבורכם בגיליון זה מאמרים שמרכיבים תמונה שלמה של משמעותו הפנימית והאמיתית של חג החנוכה. אבל מעל הכול הם מסבירים את הרלוונטיות של חנוכה במשמעותו הקבלית, ושל חכמת הקבלה בכלל, לימינו.

אם נלמד לצרף את הניצוצות הקטנים בליבו של כל אחד מאיתנו לאבוקה אחת, נוכל לשנות את מצבנו ולהיחלץ מהמשבר שמקיף אותנו, או אז יאיר האור ויתקן את הכול. שיהיה לכולנו חג שמח ומלא אור.

חנוכה הוא חג החורף. המטריות מונחות בפתח הבתים, הפטריות מבצבצות מתחת לעלים, ולהבות עדינות מרצדות בחלונות מכוסי האדים. אפשר לאהוב ואפשר לשנוא את החורף, אבל אי אפשר לקחת ממנו את הקסם שלו. האוויר נקי יותר, האור צלול יותר, והקור המנשב בחוץ שולח אותנו אל החום שמתפשט בפנים.

לא במקרה מתמקם לו חג החנוכה על לוח השנה שלנו כמו אבוקה שמסמנת לנו את החורף.

כי חג החנוכה, בדיוק כמו החורף, שולח אותנו למקום אחד בלבד - פנימה, אל עצמנו. אנחנו מתכנסים בתוכנו, בביתנו, מול פניהם המשולהבות של הילדים, מביטים בהם בהתרגשות. הילדים האלה הם העתיד שלנו.

אבל כשאנו מסתכלים עליהם, האם אנחנו רגועים? סקר שפורסם ערב חג החנוכה מטעם עמותת "גשר", הכניס למספרים את מה שכולנו יודעים: אנחנו אוהבים לחגוג את חג החנוכה.

83 אחוז מקרב הציבור ציינו שידליקו נרות מדי יום, ושהם חוגגים את החג בשמחה ובששון.

אבל כששאלו את הנשאלים, על מה החג, ואת מה הם חוגגים, התנפצה עטיפת האחדות בבת אחת. חלק טענו שמדובר בניצחון התרבות היהודית על זו היוונית, אחרים שייכו את החג למשפחתיות, והשאר, חלק לא מבוטל, אמרו שמדובר בסך הכול בחג הסופגניות והלביבות, עם תכנית בידור עשירה לילדים. מישהו אמר פסטיגל?

הסיבה המקורית לחג החנוכה נעוצה במקום הרבה יותר עמוק.

חנוכה הוא למעשה חג קבלי, מיוחד מאוד, שאת טקסיו וסמליו הנהיגו המקובלים, כמו את כל חגי ישראל.

בימים ההם... בזמן הזה...

מאבקי שליטה וכוח, התנוונות, איבוד ערכים - מצלצל לכם מוכר?
חג החנוכה הוא הזדמנות פז ללמוד מה מהקור למחלה ואיפה התרופה

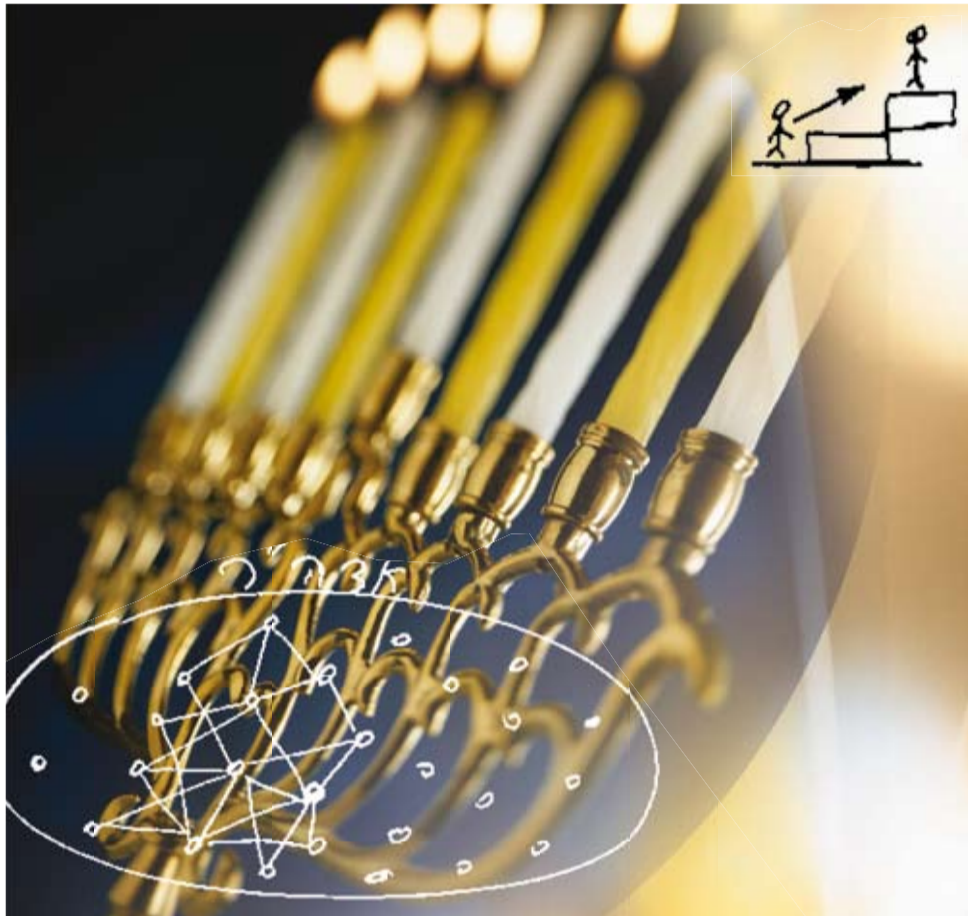
מאת: אלי וינוקור

בכנות, האם אחרי אכזבות רבות כל כך, מישהו באמת, אבל באמת, מאמין ששינוי כלשהו יכול לבוא מ'למעלה'?

המקובלים מסבירים, שלא ניתן לשנות את המצב על ידי פעולה בעולם התוצאות. לשנות את המצב באופן מהותי ויסודי אפשר רק על ידי שינוי היחס שלנו. שינוי הקשר בינינו.

ובשורה התחתונה, יש מה לעשות - לצאת למאבק. אבל לא נגד מוסד כזה או אחר, אלא נגד הגורם האמיתי לצרות שלנו. נגד האגו שלנו, של כל אחד ואחד מאיתנו. נכון יותר, נגד ההסכמה הפנימית שלנו עם המצב הקיים. נגד המחשבה על כך ש'יהיה בסדר, ושהדברים כבר יסתדרו מעצמם'.

2,173 שנים חלפו מאז מרד המכבים, ונראה שאנו לא רחוקים ממה שקרה שם, ביהודה. אנו עדיין מפורדים, שרויים בגלות רוחנית.

ואז, כשהבקיעים מתחילים להתרחב למכתשים עמוקים, כשהאחדות מאימת להישמט מבין הידיים, מתרחש המפנה. מתתיהו וחמשת בניו מחליטים לצאת למאבק על עתידו הרוחני של העם שלנו, הם יוצאים למלחמה על הרוח

"גלות" ו"גאולה", מסבירים המקובלים, הם מושגים רוחניים המעידים על דרגת הקשר הפנימי, החם, בין חלקי העם השונים. אחדות, כפי שכתבו לא פעם המקובלים, היא היא הרוחניות. ובישראל של היום, אנו מתקשים למצוא אותה.

חייבים לשנות, חייבים להתחבר

"כל עוד שלא נגביה את מטרתינו מתוך חיים הגשמיים, לא יהיה לנו תקומה גשמית כי אנו בני האדיא"ה" (בעל הסולם, פרי חכם מאמרים).

אני עומד מול החנוכייה, מאזין לגשם שמנגן על אדן החלון ושוקע לאיטי בלהבה החמה שמרצדת אל מול עיניי. בחברה המנוכרת של ימינו הרבה דברים כבר איבדו טעם, אבל הצבעים, האש, ניחוח הסופגניות וקול השירה של הילדים עדיין מצליחים לעורר בי את אותה התרגשות ילדותית ותמימה, שאופיינית לרגעים המיוחדים בחיים.

אני מסתכל עליהם שרים וחושב על העתיד. העתיד שלהם. אני מביט על החברה הישראלית השסועה ונזכר בימים טובים יותר, כשעוד היה מי שיצא למלחמה על הרוח. אבל למלחמה ערכית באמת, לא כזו שתקדם עוד כמה אינטרסים צרים לכאן או לכאן, אלא למאבק אמיתי על האחדות שלנו. על הערכים שהיוו תמיד יסוד איתן לקיומנו כעם. מחשבותיי נודדות לימים ההם, ולזמן הזה... גם הפעם עלינו לצאת למלחמה על הרוח. רק שאז המנהיגים שלנו נמצאו בהשגה רוחנית. הגיע הזמן להבין, שבימינו הפתרון לא יבוא משום מקום, אלא רק מאיתנו, העם. כאז, כן היום - המלחמה היא פנימית. ובינתיים, הפעולות שאנו עושים משולות לילד שעומד ומנסה להכות באגרופו באוויר. בעבר, האויב היה ברור, אבל היום זה כבר לא כך. אין לנו אויב מוגדר, כי האויב האמיתי נמצא בתוכנו. ביחסים בינינו.

אז בואו, ננסה להתחבר, כי באלפיים השנים האחרונות, לא ממש ניסינו...

eli_v@kab.co.il

ברוח - רוח החיבור, האחדות והאהבה נגד רוח הפילוג והמחשבה על העצמי בלבד. זה היה מאבק האמיתי של המכבים. והשאר, כמו שאומרים, כתוב על דפי היסטוריה.

בימים ההם בזמן הזה

"אנו מכריזים על מצב חירום בחברה הישראלית", קראו לאחרונה נציגיהם של שמונה מהארגונים החברתיים הגדולים במדינה, ביניהם: אגודות הסטודנטים, ארגוני הנכים, המילואימניקים, ארגוני ההורים, המורים ועוד. ולא בכדי.

אם נסתכל על מצב החינוך היום, על אחוזי הפשיעה והאלימות, אבדן הערכים, התפרקות מוסד הנישואין, השחיתות, הנצלנות, האדישות, שלא לדבר על ההנהגה - אכן מובן מדוע אותם

אני עומד מול החנוכייה, מאזין לגשם שמנגן על אדן החלון ושוקע לאיטי בלהבה החמה שמרצדת אל מול עיניי... אני מסתכל על הילדים השרים וחושב על העתיד. העתיד שלהם. אני מביט על החברה הישראלית השסועה ונזכר בימים טובים יותר, כשעוד היה מי שיצא למלחמה על הרוח... מחשבותיי נודדות, לימים ההם, ולזמן הזה...

ארגונים חברתיים בחרו לצאת למאבק. השאלה היחידה היא, מאבק נגד מי? האם באמת יעזור להילחם נגד המוסדות? נגד המערכת? והאם בהם האשם? מישהו הרי מפעיל את המוסדות הללו! לא מנהיגים ולא פקידים, אלא אנשים בעלי אגו מפותח. והאגו, הרי, נמצא בכל מקום, לא רק אצל מקבלי החלטות.

רק בגלל הרוח

אז על מה בדיוק נלחמו החשמונאים? על השטח? על אוטונומיה דתית? על תרבות? לא רק. למעשה אבדן כל אלה, היה רק ביטוי חיצוני, תוצאה מאבדן החיבור ומהשסע הפנימי שקרע את העם.

למה הכוונה? מעבר לעולם שלנו, שאותו מכנים המקובלים "עולם התוצאות", קיים "עולם" נוסף, "עולם הסיבות". הדבר דומה לתמונת רקמה; מלפנים מתגלה תמונה מרהיבה ביופיה, אולם מאחור קיימת רשת אדירה של חוטים שמעצבת אותה.

באופן דומה, נמשכים מעין חוטים נעלמים, מעולם הסיבות לעולם שלנו, וקובעים את מה שיתרחש כאן. אנוחא אמנם רואים רק את צידה האחד של התמונה, אבל ישנם אנשים שמסוגלים לראות ולהרגיש את כל הרבדים של המציאות. האנשים הללו, שרואים דרך עולמנו כאילו היה שקוף, הם המקובלים. וכאלה היו גם מתתיהו וחמשת בניו.

ממרות השגתם הרוחנית, הם ראו את העם שלנו מאבד את הערכים הרוחניים הייחודיים לו. הם הבינו שקיים קשר ישיר בין רמת האידור הפנימי שלנו לבין התוצאות שמתגלות לעינינו.

כשאנו מאוחדים. אין כוח שיכול לעמוד נגדנו. אבל כשהפירוד מתחיל לכרסם, אנו מתחילים לאבד כיוון. נופלים. מתרסקים.

בדיוק בגלל זה, יצאו המכבים למלחמתם נגד היוונים. כלומר, המאבק האמיתי של החשמונאים היה על הרוח, והתחלל נגד האגו.

"הכיבוש והניצחון הלאומי לא היה רק הצלת אדמתנו, הצלת גוויותינו", כתב הרב קוק, "כי אם הצלת רוחנו ונשמתנו" (מאמרי הראי"ה, עמ' 478).

זו גם הסיבה שעיקר המאבק נערך דווקא נגד המתיוונים - אותם יהודים שהסכימו למצב, ונכנעו תחת שליטתו של האגו הסורר. המתיוונים נהנו אחרי תרבות יוון, ההיגיון, הדאגה לאינטרסים האישיים שלהם בלבד, החלו לשאול "מה טוב לי?" במקום "מה טוב לנו, כעם?". לחשמונאים לא נותרה ברירה, אלא לצאת למלחמה של רוח

השנה 167 לפנה"ס. עננים שחורים מכסים במהירות מפחידה את שמי יהודה. שורה ארוכה של גזירות נוחות על ראשם של היהודים, והארץ כולה רועדת. אבל לא החיים תחת השלטון היווני, וגם לא גזירותיו של אנטיוכוס מטלטלים את העם. משהו אחר, משמעותי הרבה יותר, צובע הכול בשחור.

באותו מקום ובאותו זמן, רגע לפני פרוץ מרד החשמונאים, ארץ ישראל נמצאת בעיצומם של תהליכי התיוונות. הרוח היוונית - כלומר, הביטוי של התגברות האגו, כפי שמסבירים המקובלים - מתפרצת אל מרכז הבמה והופכת על פיה את האווירה השלווה ששררה עד אז ביהודה. ערכי האחדות ואהבת הזולת מְפנים במהרה את מקומם לשכל התועלתני והקר, שמסמלת תרבות יוון.

הבדלי מעמדות נוצרים בקרב העם. חברה יהודית הלניסטית מתחילה להתגבש בירושלים, מתנתקת מאחיה ומואסת באהבה שהייתה הדבק שחיבר בניו לאורך שנים. המצב הרוחני מידרדר עד כדי כך, שאפילו משרת הכוהן הגדול נקנית עבור בצע כסף.

המשיכה אל היוונים, אל תרבות האגו, מכה בעם כמו גרון, ומתחילה לבקוע סדקים ביסודות האומה. ואז, כשהבקיעים מתחילים להתרחב למכתשים עמוקים, כשהאחדות מאימת להישמט מבין הידיים, מתרחש המפנה. מתתיהו וחמשת בניו מחליטים לצאת למאבק על עתידו הרוחני של העם שלנו, הם יוצאים למלחמה על הרוח.

אם היינו מדמים את המצב למחזה ברוח הקבלה, לפנינו על הזירה היו ניצבים:

בפינה השמאלית, בתפקיד היוונים, חמוש ברצון טבעי אדיר ממדים: האגו.

בפינה הימנית, בתפקיד המכבים, אלופי עולם הרוח: אהבת הזולת.

ובתווך, בתפקיד המתיוונים, פסיכיים וכנועים: כל השאר.

אודות "בני ברוך"

"בני ברוך" הינה תנועה ללא כוונת רווח, א-פוליטית, העוסקת בלימוד והפצת חכמת הקבלה כדי להאיץ את ההתפתחות הרוחנית בקרב המין האנושי. היא הוקמה בשנת 1991 על ידי הרב ד"ר מיכאל לייטמן, ונקראת על שמו של מורו המקובל הרב ברוך שלום אשלג, בנו הבכור וממשיך דרכו של הרב יהודה אשלג ("בעל הסולם" - מחבר פירוש "הסולם" על ספר הזוהר).

החומר שמוגש בעיתון מבוסס על המקורות האונטניים של חכמת הקבלה.

"קבלה לעם"

עורך ראשי: ד' אהרוני.

עורכי משנה: א' סופר, א' וינוקור.

חברי מערכת: ד' רושינה, נ' חסיד, י' שיא, ד' מלניצ'וק, ס' לייטמן, ת' אקרון, ס' רץ, ט' רסלר, ד.נהרי.

עיצוב גרפי: טודרו יניב.

מכתבים למערכת

שאלות, הערות ותגובות למערכת:

editor@kab.co.il

ובדואר להוצאת "קבלה לעם"

ת.ד. 1552, רמת-גן 52115

הרשמה לקבלת הגיליון האלקטרוני של העיתון: info@kab.co.il

מחלקת מנויים: 1-700-509-209

נס גדול יהיה פה!

מיהם המקובלים?

המקובלים הם אלו שבמהלך חייהם הרגילים הרגישו צורך פנימי לחקור את תכלית החיים, ובאמצעות חכמת הקבלה הצליחו לממש את המטרה הזו. על ידי לימוד משותף ותמיכה הדדית מוחלטת זה בזה, הם הצליחו לפתח בתוכם חוש נוסף, שנקרא "נשמה". החוש הנוסף הזה מאפשר למקובל לחיות בשני העולמות, חיים רוחניים במקביל לחיי הגשמיים. כך מגיע המקובל לידיעה ברורה של המציאות, וחי מתוך שלמות ותחושת תענוג בלתי פוסקת.

הרי כל כך הרבה פעמים התעצבתם על האטימות של המערכת, ועל חוסר ההתחשבות של השכנים, או הנצלנות של הפוליטיקאים, ובעצם, על מה לא?

ופעם עוד האמנתם שאפשר לשנות פה משהו, אבל איכשהו השגרה, הדאגות והמשכנתא השכיחו את העניין לגמרי. וזה לא משהו אישי. כי לא רק לכם זה קרה, כולנו עוברים שלב שבו אנו רוצים לשנות את עצמנו ואת העולם, ובסוף מוותרים.

ומצד שני, זה כן אישי. כי השינוי חייב להתחיל מבפנים, הוא מתחיל אצל כל אחד מאיתנו. אבל גם זה לא חידוש גדול, אנשים רבים מדברים על כך ש'השינוי מתחיל בתוכנו'. אלא שלא ברור להם איך עושים אותו.

השיטה: בימים ההם ובזמן הזה

חכמת הקבלה מסבירה לנו איך לבצע את השינוי הפנימי במדויק. לאורך אלפי שנים מימשו המקובלים את השיטה על עצמם ורכשו ניסיון, בטרם החליטו שהבשיל הזמן להפיץ אותה ברבים. ולכן, דווקא היום, אנו עומדים בפני נקודת הכרעה קריטית מאין כמוה.

ממש כמו בסיפור של חנוכה, אנו נדרשים להכריע בין הנטייה הפסיבית של ה"מתיוונים" לבין ההבטחה של ה"מכבים" לחיים המבוססים על נתינה ועל אהבת הזולת.

תכלס, מה לעשות? הפעולה היחידה שנדרשת, היא לפתוח את הלב לשינוי פנימי-אישי, שיוביל גם לשינוי קולקטיבי באמצעות התפשטות חכמת הקבלה האותנטית. ואז מתוך החושך, הספקות והגאווה, משהו יתבהר. זהו הנר הקטן, אותה נקודה פנימית שמתחילה לבעור. זהו ה"מכבי" שיוצא לדרך.

amit_s@kab.co.il

לצפייה בתוכנית בנושא: www.kab.co.il/links/253

ישיבת החברים העולמית!

הזדמנות להציץ אל הדרך שבה ממשיים חברי קבוצת המקובלים "בני ברוך" את עצות המקובלים.

יום א' בין השעות 19:00-20:00

בערוץ הקבלה האינטרנטי:

www.kab.tv

שבת אחים גם יחד

כל המערכת היפהפייה הזו, של הכוחות הנסתרים והממדים הנוספים, לא נמצאת 'אי שם למעלה', אלא במקום אחד בלבד - בתוכנו. כלומר, כל סיפור החג והדמויות המפורסמות שמככבות בו - כמו: מכבי, יוני ומתייוון - הם אוסף של כוחות הפועלים בתוך אדם אחד

ה"יוונים" שבנו מסמלים את האגו החזק, המודע, השולט. התכונות שמאפיינות אותם הן הרצון להתענג וליהנות, גם אם זה על חשבון הזולת. ל"יווני" שבנו, לא אכפת לנצל ולהרוס את הזולת - הטבע שלו פשוט דוחף אותו לפעול רק לטובת עצמו.

נקודת ה"מכבי" שבתוכנו, היא נקודה קטנה ועדינה, שלא רבים מודעים אליה. היא מרגישה את הריקנות ואת חוסר התכלית ששורים מסביב, ומסמלת את הנטייה הפנימית העדינה שלנו לרוחניות. דרך נקודה זו אנו מרגישים מדי פעם שאנו חיים ב"חושך", ומחפשים את ה"אור". מחפשים את הדבר האמיתי שייטן לנו טעם בחיים, ויהפוך את חיינו לשלמים יותר.

ה"מתיוונים" הם אותה נטייה פסיבית שלנו להיכנע לשליטת האגו.

נטייה זו מקבעת אותנו בדפוסי המחשבה שהתרגלנו אליהם, תחת הנורמות החברתיות שהתקיימו לנו. ה"מתיוונים" מנסים להפחיד אותנו מפני השינוי שמציע ה"מכבי", ומלווים את נימוקיהם בתירוצים בסגנון: "מה כבר אפשר לעשות?", "כולם ככה", ו"בחיך, אתה מגזים, המצב אמנם לא משהו, אבל גם לא כל כך גרוע". וזה נכון, המצב בהחלט יכול להיות יותר רבירב יותר גרוע. השאלה היחידה היא, האם לכך אנו ממתנינים?

הכניעה ל"יוונים" מביאה ל"התייוונות" הפנימית. תהליך שמתרחש בשקט, כמו סרטן שמתחיל להצמיח גרורות בזמן שהאדם לא מודע לכך. ואז, בוקר אחד, האדם מתעורר. בוקר אחד מאוחר מדי...

מתעוררים אל האור

בשלב שבו מופיעים באדם ה"מכבים" - הרצונות שתובעים שינוי פנימי, הוא נדחף להתמודדות אל מול האגו. בתחילה ההתמודדות נראית לו חסרת סיכוי, אולם כשהוא יוצא למלחמת "מעטים מול רבים", הוא זוכה לעזרה ממקום לא צפוי - מלמעלה. סעודה זו היא נס החנוכה המפורסם. "נו באמת, לשנות את הטבע? אני יכול כבר לשמוע את הספקנים שבינכם רוטנים.

ובמבט ראשון זה באמת יכול להיראות חסר סיכוי, במיוחד אם בדיוק סיימתם לצפות במהדורת החדשות היומית, או סתם חזרתם מסיבוב סידורים בעיר...

שלנו. הם תיארו את התקופה הנוכחית כנקודת זמן שבה יבשילו התנאים, וכולנו נוכל לממש בינינו את מה שהיה עד היום נחלתם של יחידי סגולה.

כותב על כך הרב קוק: "כשם שהאדם צריך להתרגל אל הטבע החומרי וכוחותיו... יותר מזה צריך ומוכרח הוא להסתגל לחוקי הטבע הרוחני, שהם יותר שולטים במציאות כולה, שהוא חלק ממנה". ואיך כל זה קשור לחנוכה?

יוונים ומכבים - הכול בתוכנו

אחת ההפתעות שמתבררות לאדם מיד עם תחילת לימוד הקבלה האותנטית היא, שכל

בשלב שבו מופיעים באדם

ה"מכבים" - הרצונות שתובעים

שינוי פנימי, הוא נדחף

להתמודדות אל מול האגו.

בתחילה ההתמודדות נראית לו

חסרת סיכוי, אולם כשהוא יוצא

למלחמת "מעטים מול רבים",

הוא זוכה לעזרה ממקום לא צפוי

- לעזרה מלמעלה. עזרה זו היא

נס החנוכה המפורסם

המערכת היפהפייה הזו של הכוחות הנסתרים והממדים הנוספים, לא נמצאת 'אי שם למעלה', אלא במקום אחד בלבד - בתוכנו.

בתוך כל אחד מאיתנו מקופלים כל העולמות, הממדים הנסתרים, לצד הנטיות ההרסניות והאגואיסטיות, וגם כל התענוגים הגדולים שמעבר לכל דמיון.

על כך כבר כתבו גדולי המקובלים "האדם הוא עולם קטן" (מדרש תנחומא, פקודי, ג'). כלומר, את כל סיפור החג והדמויות המפורסמות שמככבות בו - כמו: מכבי, יוני ומתייוון - הם מסבירים כאוסף של כוחות הפועלים בתוך אדם אחד.

הדרכי הפנימי

אז דמיינו שקיבלתם כרטיס ליציעה ב'משחק דרכי פנימי' שמתנהל בין שלושה משתתפים - ה"יווני", ה"מכבי" וה"מתיוון". שלושתם כאמור, קיימים בכל אחד מאיתנו.

לפני כמה ימים הלכתי עם בני למסיבת חנוכה בגן. פרצתי לי נתיב דרך הילדים המשולחבים וההורים החמושים במצלמות משוכללות, מתביית על מגש הסופגניות ליד המטבחון.

בצד עמדו כמה הורים, שקועים בשיחה ערה. אבא של זוהר התווכח עם אבא של אריאל, "מה פתאום חג דתי?" הוא אמר, "הרי כל הסיפור של המרד, עם המעטים מול הרבים, זה בדיוק המיתוס הציוני של גבורה, ועצמאות..."

אבל אבא של אריאל לא השתכנע. "רגע, אז איך אתה מסביר את התפילות? ומה עם נס החנוכה, וטיהור בית המקדש?"

"נו, אלה סתם סיפורים עממיים", אמר אבא של זוהר, ואמא של ארז פסקה, "רבותי, זה הכול שטויות. איזה נסים ואיזה מיתוסים? חנוכה זה עוד חג פולחן של הילדים. פסטיגלים, פקקים, בצקים מטוגנים והפסד יקר של עבודה. אולי פעם הוא היה רלוונטי, אבל היום נשאר ממנו רק אוסף של סמלים".

לגבי דבר אחד הסכימו כולם: שחנוכה, כמו כל חג בעצם, מורכב מסמלים. אבל האמת היא, שאמא של ארז טעתה, כי חג החנוכה ובעיקר המסר שהוא טומן בחובו, רלוונטיים מאין כמוהם.

חוזרים אל המקור

המקור של חג החנוכה, כמו גם המקור לכל חגי ישראל, לא נמצא בסיפורים היסטוריים. אלה אכן עשירים בסמלים. למעשה, כל החגים והמנהגים שלנו, נקבעו על ידי מי שהנהיגו את העם לכל אורך הדורות - המקובלים (ראו מסגרת).

המקובלים יצרו את הרצף המחזורי של החגים כדי להזכיר לנו את המסע הפנימי שעובר כל אדם בדרכו למימוש עצמי, מסע שמבטיח חיים רוחניים מלאי שמחה ותענוג אינסופי.

חנוכה נקרא גם "חג האור", מכיוון שהוא מסמל את תחילת ההתפתחות הרוחנית של האדם.

לא ברור? אז בואו נניח לרגע את הסופגנייה בצד, ונשתדל לשפוך קצת אור על המקור.

הריבה נמצאת בפנים

במציאות שאותה אנו חיים, קיים רובד חיצוני ורובד פנימי. במילים אחרות, רובד גלוי ורובד נסתר. למשל, את כוח המשיכה אי אפשר לראות, לשמוע או למשש. אבל לאחר שתפוח אחד מפורסם נפל מהעץ, יכול כיום כל ילד לחיך למראה עלה שנושר, ולהגיד "אהה, הנה דוגמא לכוח המשיכה..."

אלא שהרובד הנסתר של המציאות לא מסתכם רק בכוחות פיזיקאליים.

המקובלים מספרים לנו ש"אין לך עשב למטה שאין לו מלאך מלמעלה, שמכה בו ואומר לו גדל" (בראשית רבה י', ו').

"מלאך" בשפת הקבלה, אינו יצור מעופף שצמד כנפיים שקופות על גבו, אלא כוח נסתר שפועל עלינו. כלומר, כל פרט או כל פעולה בעולמנו - החל בתנועת האטומים ובגרירי החול וכלה בפעולות ההרסניות ביותר של האדם - מופעלים מ"למעלה". מדובר בכוחות אדירים, שנעלמים מהבנתנו ומנהלים את חיינו. הם עושים זאת על פי נוסחא מוכתבת מראש, שנקראת "חוק האהבה והנתינה" או "חוק ההשפעה לזולת".

סביר להניח, שבנקודה זו הייתה אמא של ארז קוטעת אותי מיד ומתריסה לעברי, "איזו אהבה ואיזו נתינה. תפתח ת'עיניים ותסתכל מה קורה מסביב. החיים כאן נראים כאילו שיש חוק אהבה שמנהל את המציאות?!"

זה נכון. קשה לנו להסכים עם דרכי המקובלים, מפני שעדיין אין לנו היכולת לראות, ובעיקר להבין, כיצד באמת מתנהלת המציאות השלמה של חיינו.

המקובלים, אלה שהצליחו לממש את חוק האהבה ולחיות על פי, כתבו על כך במיוחד עבור הדור

א-לי-מות

הדרך לפרוק את תסכולו על ידי אלימות. ייתכן אפילו שהוא אינו מודע לכך. אז מה עושים? איך מתמודדים אחרת עם האגו המתפרץ?

שימוש נכון ברצון לקבל - באגו

כצעד ראשון, עלינו להפסיק להתייחס לאלימות הגואה כאל מקרים בודדים וחריגים, אלא להפנים כי מדובר בבעיה חברתית גורפת, הנובעת מכך שאיננו מוצאים מענה לחלל הפנימי שנפער בדור הנוכחי. מתוך ההבנה כי לא מדובר עוד בתופעה שולית המאיינת אוכלוסיות מסוימות, עלינו להיות כנים, ולברוק האם שיטת החינוך שלנו מתאימה לדור הזה, והאם היא נותנת מענה לתסכולו הגובר. אנחנו צריכים להתמודד עם שורש הבעיה, ולא להסתפק בטיפול בסימפטומים. כל עוד נמשיך לרכא את הדור החדש באמצעים שונים, ונתעלם מהבעיה האמיתית שמציקה לו, התסכול רק ילך ויגבר, וכך גם התפרצויות הזעם. כדי להביא לשינוי אמיתי בחברה שלנו, עלינו לבחון מחדש את כל המערכות החברתיות, כולל מערכת המשפט והרשות המחוקקת, ולהתאימן למצב החדש.

החזיז שקטע את אצבעות המאבטח באולם הכדורסל, הקשיש שהוכה באכזריות ונשדד בביתו, האישה שנרצחה על ידי בעלה כי 'סירבה לתת לו כסף לג'ינס'... האלימות הבלתי נסבלת היא תוצאה של אגו לא מסופק. למה זה קורה, ואיך אפשר להתמודד עם זה? לקבלה יש תשובות גם לכך

המקובלים תיארו את תקופתנו כתקופה מיוחדת, שבה האגו האנושי יעבור קפיצה התפתחותית חדה, וידרוש מילוי חדש ולא מוכר. גם הדור הצעיר, הם כתבו, לא יסתפק במה שיש לעולם להציע - כסף, כבוד, שליטה או תענוגי הגוף השונים - ויחפש מילוי אחר, מעניין יותר, נעלה יותר

על מנת שהחברה כולה, ומובילי דעת הקהל בפרט, יבינו בפני מה אנחנו עומדים, יש לקיים דיון ציבורי מקיף ופתוח, המלווה בתהליך בדיקה עמוק וגלוי בכלי התקשורת ובבתי הספר. כשנשכיל לעשות את הצעד הזה, ייווצר, סוף סוף, בסיס משותף שיקשר בין הדורות. אפשר וצריך להשתמש באגו המתפרץ כמקפצה לעתיד טוב יותר. אבל כדי לגבש דרך ראויה להתמודדות עם אותו אגו, עלינו לקיים תהליכי חשיבה ודרכי פעולה משותפים. כמאמר גדולי המקובלים, דווקא בדורנו ישנה הזדמנות לגלות את השיטה לשימוש נכון באגו, ובכך למגר את האלימות בדרך טבעית. כשנמצא את המענה לשאלה על משמעות החיים - שאלה שנשאלת בימינו כבר על ידי ילדים קטנים - נוכל ליצור כאן חברה אחרת, אוהבת ומאושרת, שיש בה חיבור בין בני האדם. "בעת שהאנושות תגיע למטרתה על ידי ביאתם לדרגה השלמה באהבת זולתו", כותב בעל הסולם, "יתלכדו כל גופות בני העולם לגוף אחד, ולב אחד. אשר רק אז יתגלה כל האושר המקווה לאנושות על שיא גובהו" (מאמר השלום).

לעבר התענוג הגדול יותר שמחכה לנו בהמשך הדרך. בזכות אותה 'תוכנה פנימית' המחפשת את התענוג הבא, התפתחנו בטבעיות במשך אלפי שנים מבחינה מדעית תרבותית ורוחנית. לאורך כל ההיסטוריה, היה זה האגו שהניע אותנו. אלא שבדורנו משהו השתבש. סקירה מהירה של כותרות העיתונים או סתם מבט אל המתרחש ברחוב הישראלי, יגלו שבדורנו האגו האנושי מתפרץ ברמות אלימות שטרם נראו בעבר. למה? לכך כבר התייחסו רשב"י, האר"י ובעל הסולם. בחיבוריהם הם תיארו את תקופתנו כתקופה מיוחדת, שבה האגו האנושי יעבור קפיצה התפתחותית חדה, וידרוש מילוי חדש ולא מוכר. גם הדור הצעיר, הם כתבו, לא יסתפק במה שיש לעולם להציע - כסף, כבוד, שליטה או תענוגי הגוף השונים - ויחפש מילוי אחר, מעניין יותר, נעלה יותר. מתוך החיסרון הגדול והחדש שיתגלה, תיווצר תקופת ביניים שבה רבים יחוו יאוש, חוסר תכלית ואף דיכאון. אותה תחושה של תסכול, הנובעת מחוסר היכולת למלא את האגו המתפתח ללא הפסקה, היא שמובילה היום עוד ועוד אנשים להרגיש ש'אין מה להפסיד', והיא הסיבה המרכזית לכך שנפרצים כל הגבולות החברתיים שריסנו אותנו. אדם מתוסכל, שאינו יכול להתמודד עוד עם המטען הפנימי שנאגר בתוכו, עשוי למצוא את

על אכיפתו. היום, הרבה יותר מבעבר, אנחנו חשופים לאלימות קשה בתקשורת, ברחוב ואפילו הבית כבר איננו מהווה מקום מוגן וחמים לרבים מאיתנו. מה קרה לנו שהפכנו אלימים כל כך? **חברה, קבלה ומשמעות החיים** זה לא סתם שתינוק מתחיל לבכות כשהמובייל שמעליו מפסיק להסתובב, וזה לא מקרי שילדים לומדים מהר את המילה "עוד" או "עוד-פ'ם". על פי הקבלה, האדם מטבעו מחפש תענוג, הוא נברא כדי ליהנות. וכבר נכתב על כך בספר הזוהר: "מטרת הבריאה, היא ליהנות לנבראיו, כי מדרך הטוב להטיב". והוסיף בעל הסולם - "אשר המחשבה היחידה הזאת, מקפת את כל המציאות באחדות גמורה... כי היא כל מטרת הבריאה" (תלמוד עשר הספירות). כדי לאפשר לנו ליהנות, קיים בתוכנו האגו - מנגנון שדוחף אותנו ל'רצות עוד ועוד, וגורם לנו לחוש בחלל פנימי כשהוא לא מסופק. אותו חלל, אותה תחושת ריקנות, היא שדוחפת אותנו להתפתח ולחפש אחר התענוג הבא. הדבר הנפלא במנגנון הזה הוא, שבכל פעם שאנו משיגים את מבוקשנו, התענוג נעלם ונוצר בנו חלל גדול עוד יותר המבקש מילוי. למה נפלא? כי כך אנחנו לא מסתפקים במועט ויכולים להתקדם הלאה,

■ מאת: דודי אהרוני

לאחרונה נחרדתי לגלות כי רצח במשפחה הפך לעניין שבשגרה. אם נוסיף על כך את ריבוי מקרי הרצח על רקע רומנטי ופרשיות רצח בין עבריינים, מתקבלת תמונה מדאיגה על מצב החברה ועל ביטחוננו של האזרח הפשוט. ואם עדיין לא השתכנעתם, אז הנה לכם דוגמא: לפני כשבוע נדקר אדם שהעז להטיל את מימיו בחנייה של בניין משותף! תופעות מחרידות של אלימות אכזרית כלפי קשישים, אלימות כלפי נשים, אלימות בין בני נוער ואפילו האלימות במגרשי הספורט הפכו לנורמה בחברה הישראלית. עושה רושם שנחצו כל הקווים האדומים ונעלמו הגבולות, ויש תחושה שאין שומר בשער. בחודש האחרון סוקרו עשרות מקרי אלימות ברמות שונות, מתוכם כשישה עשר מקרי רצח. אמנם אלימות בחברה הישראלית איננה דבר חדש, אך הממדים אליהם היא הגיעה הם חסרי תקדים. במדינת ישראל מודל 2007, הפתיל קצר מתמיד, ואנשים מרשים לעצמם להוציא לפועל את התסכול הפנימי שלהם בקלות רבה מדי. הדבר בולט במיוחד בקרב הדור הצעיר, שאיבד כל רסן וכבר אין בו כל פחד מפני החוק והאמונים

dudi_a@kab.co.il

לצפייה בתוכנית בנושא: www.kab.co.il/links/252

מסלול תלת שנתי
לימודי "קמפוס קבלה" (ימי א' 18:00-21:15)
חנות ספרים במקום
את ספרי הוצאת "קבלה לעם" ניתן להשיג גם ברשת "סטימצקי" ו"צומת ספרים" בכל רחבי הארץ
1-700-509-209
info@kab.co.il

בית קבלה לעם
הרצאה פתוחה לקהל מאת הרב ד"ר מיכאל לייטמן
בכל יום ג' בשעה 19:00
בית 'קבלה לעם' - רח' ז'בוטינסקי 112 פ"ת (בכניסה לק. אריה)

חינוך, לא בבית ספרנו

המשמעותיים ביותר בהתפתחותו תחת תחושה מתמדת של חוסר יציבות, חרדת נטישה וחשש לאבד את אבא ו/או אמא.

ואנחנו? אחד מן השניים: או עסוקים מדי בדברים אחרים מכדי להתפנות ולעסוק בדבר החשוב באמת... או שאיננו מבינים מה מתרחש. אין ספק. הדבר הקל ביותר לעשות הוא להניח למצב כפי שהוא. נניח למורים להתגושש עם האוצר ונקווה שכל הסיפור ייגמר כמה שיותר מהר. אבל חברים יקרים, זה לא ייגמר ובטח שלא מהר. המצב רק יחריף, אם לא ננקוט עמדה ברורה ונדרוש שינוי אמיתי

■ מאת: אביהו סופר

בחודשיים האחרונים הפכו יועצי התקשורת ביד אמן את יו"ר ארגון המורים, רן ארז, למנהיג פועלים קלאסי המנהל מאבק חברתי א-לה-לך ואלנסה".

לא עוד מאבק על תנאי שחר של ארגון עובדים, אלא מאבק על "צדק חברתי כולל" שמכוון ישירות אל ראש הממשלה. אבל בינינו, לא בזה העניין.

גם אם השביתה בבתי הספר תוכננה בקפידה כבר לפני שנה במשרדיהם של הפרסומאים הגדולים, קשה להתעלם מהעובדה המצערת, שמערכת החינוך העל-יסודית יצאה לשביתה הארוכה ביותר בהיסטוריה שלה, והעולם שותק. וזה, כשלעצמו, מטריד. מאוד.

החינוך בארץ, כמו הנוער, מצוי במשבר אמיתי. אלימות קשה, ערכים שאבדו, בלבול וחוסר כיוון מבטאים רק מעט מהתסכול שהנוער מצוי בו. גם שרשרת הכישלונות של ילדי ישראל במבדקים השונים שהתפרסמה בחודש האחרון, נשמעת כמו בדיחה גרועה.

מערכת החינוך של היום קרובה לאובדן שליטה. אפילו הטרנד המסוכן שפותח בשנים האחרונות - חלוקת ריטלין ללא הגבלה, כמעין סם רשמי שמטרתו להשקט ולהרגיע מעט את ילדינו, אינו פותר את הבעיה.

לו היה מדובר במצב היפותטי, כל זה אולי היה יכול להיות משעשע, יש שיאמרו מגוחך במידה מסוימת. אלא שמדובר בחינוך. ביהלום שבכתר. בלב. מדובר בחינוך של הילדים של כולנו - שלך, שלי, שלך ושלי.

אז בואו נשים בצד את כל "רחשי הרקע", את האינטרסים ואת האינטרסנטים השונים שמלווים את המתרחש היום בחינוך, ונדבר לרגע אנחנו - ההורים.

בסיפור הזה, אנחנו "הלקוחות" של המערכת. והלקוח, גם אם הוא לא תמיד צודק, לפחות יודע מה הוא רוצה.

דור שלם דורש מענה

הדור החדש שגדל כאן, שונה באופן מהותי. מספיק מבט חטוף על הילדים שלנו כדי להבחין בכך. רבים מהם כבר אינם חפצים באותם דברים שאנו, בני הדור הקודם, נמשכנו אליהם. קריירה, כסף, כבוד, שליטה או ידע - שאיפות שבטבעיות ייעדנו עבורם, הן מטרות שהדור החדש מרגיש שלא שווה להקדיש למענן את החיים. הילדים של היום משתוקקים לכלים מעשיים להבנת המציאות. הם דורשים מילוי רוחני.

לכן כשאנו דנים בבעיית החינוך, ראשית עלינו להבין, שהנוער שגדל היום מפותח הרבה יותר מכפי הבנתנו. המערכת הפנימית שמוטמעת בו, שואפת למשהו גבוה הרבה יותר ממה שאנו מציעים לו.

כבר מגיל צעיר הוא חש בדברים שאנו לא מבחינים בהם, והמחקרים שנעשים כיום מראים שהוא קולט הרבה יותר ממה שנראה לנו. אולם מאחר והוא צעיר עדיין, הוא אינו מצליח לבטא את התחושות שמפעפעות בתוכו.

ברור שבאופן טבעי, כל דור מפותח יותר מקודמו, כך היה תמיד. אלא שנראה שבדורות האחרונים משהו השתבש. הפער שנוצר בין הדורות הוא בלתי ניתן לגישור, במיוחד מבחינת הבגרות הרגשית-רוחנית. וגם למי שעניין הרוחניות נראה לו מוזר כרגע, הרי שמדובר בתקופת מעבר, וכבר בשנים הקרובות נראה השפעה של הצורך הזה, על כל החיים המודרניים.

בואו נשים בצד את כל "רחשי הרקע", את האינטרסים ואת האינטרסנטים השונים שמלווים את המתרחש היום בחינוך, ונדבר לרגע אנחנו - ההורים. בסיפור הזה, אנחנו "הלקוחות" של המערכת. והלקוח, גם אם הוא לא תמיד צודק, לפחות יודע מה הוא רוצה

לפני חמישים שנה אמר אלברט איינשטיין ש"חינוך הוא מה שנשאר במקרה, והאדם שוכח את כל מה שלמד בבית הספר". והוא צדק. בתי הספר מתאמצים להכשיר את הילד להיות בעל מקצוע יעיל, טכנוקרטי מיומן, אבל כבר מזמן אינם מתיימרים לחנך אינם מתיימרים לחנך

החינוך הלך לאיבוד

לפני חמישים שנה אמר אלברט איינשטיין ש"חינוך הוא מה שנשאר במקרה, והאדם שוכח את כל מה שלמד בבית הספר". והוא צדק. בתי הספר מתאמצים להכשיר את הילד להיות בעל מקצוע יעיל, טכנוקרטי מיומן, אבל כבר מזמן אינם מתיימרים לחנך. הם רואים את תפקידם כמי שאמונים על הקניית כלים שבעזרתם הילד יוכל להמשיך את חייו כאיש היי-טק, עורך דין, רואה חשבון או פרסומאי מצליח. אבל חינוך לא תמצאו שם.

מהות החינוך היא ללמד את הילד - האדם הקטן - איך להיות אדם באמת. לא "בן אדם", כמו שהייתה נזופת בי סבתי, אלא אדם במלוא מובן המילה. כזה שיש לו ערכים אמיתיים. מערכת החינוך מנסה לנהל את המערכה הבאה, עם כלים של המערכה הקודמת. אנו מנסים לכפות על הילד את מה שהיה טוב לנו, אבל הילד שייך לדור חדש, וזה ממש לא מתאים לו.

החברה, והאגו שמשתולל

"החברה הישראלית מתבהמת, מידרדרת אל עבר תהום ללא מוצא", כתבו נציגי השמיניסטים במכתב פומבי אל ראש הממשלה ושרת החינוך לפני כשבועיים, "העשייה איש איש לביתו נובעת באופן ישיר מיחסה של מדינת ישראל לנושא החינוך. "האנשים", הם טענו, "דואגים לעצמם, ואינם שמים לב לאחרים או לערכים החשובים באמת". וכאן, בנקודה זו בדיוק, טמון שורש הבעיה.

האגו האנושי שנמצא בתהליך התפתחות מתמיד לאורך כל ההיסטוריה, מגיע כיום להקפה האחרונה ומטיס את הנוער שלנו אל על. במאות הקודמות עוד התפתח האגו בעצלתיים, אולם במאה האחרונה עשה האגו קפיצה

משמעותית. הקפיצה הזו הולידה התפתחויות מדעיות וטכנולוגיות, אבל גם יצרה כאן את הדור הנוכחי, שמתאפיין בצורך בלתי מתפשר להבין את משמעות החיים. וטועה מי שחושב שהם אינם מוכנים לכך. שאלות שבעבר היו נחלתם של מעטים, והתעוררו בגילאים מאוחרים יותר באדם, פורצות כיום אל חלל האוויר, מתייצבות במרכז הבימה ותובעות מענה.

חוסר היכולת לענות על הצורך החדש הזה, שהוא ברוב המקרים בלתי מודע, וגם לא ממש מוגדר, מייצר תסכול פנימי שמלווה תכופות גם בהתפרצויות אלימות והיפראקטיביות. הילד אוגר תסכולים, עד שזה מתפרץ... דרך אחרת שמוצאים בני נוער רבים בימינו היא לברוח מחוסר היכולת למצוא תשובה באמצעות סמים, או כל הנאה אחרת שמאפשרת "אושר לרגע" בעלות של 50 ₪.

צמאים לקשר

הכמיהה הכמעט נואשת לחום, מובילה אותם לרשתות החברתיות הווירטואליות שפורחות ומתחלפות חדשות לבקרים. שם הם מחפשים להשתייך, להיות חלק ממשהו גדול, חם, בטוח ויציב.

הסקרים שמתפרסמים לאחרונה, מצביעים על כך, שבעולם של היום גדלים כמעט מחצית מן הילדים במסגרות משפחתיות ארעיות ורעועות. את התא המשפחתי החם, האוהב והתומך של פעם, החליפו "מבנים מאולתרים", בני זוג שמתחלפים, המשמשים לילד כהורים במשרה חלקית לתקופת זמן מוגבלת. תכופות מתפרצים אל תוך חייו "אחים חדשים" שהוא אינו מכיר, ובזמנים אחרים הם נעלמים אל משפחה אחרת. וכך יוצא שהילד השברירי חווה את השלבים

תהליכים אלה, שמשמעותם הפסיכולוגית מובנת לכול, משליכים באופן ישיר על מבנה האישיות של הילד. הוסיפו לזה את הצורך הפנימי שעליו כבר הרחבנו, ותקבלו ילד-מבוגר, שגם אם נקצה מאות מורים לכיתה אחת, זה לא יעזור לחנך אותו.

במצבנו הנוכחי נדרשת חשיבה חדשה, אחרת, נדרש שינוי יסודי, עמוק.

השינוי יבוא מלמטה

ואנחנו? אחד מן השניים: או עסוקים מדי בדברים אחרים מכדי להתפנות ולעסוק בדבר החשוב באמת... או שאיננו מבינים מה מתרחש. אין ספק. הדבר הקל ביותר לעשות הוא להניח למצב כפי שהוא. נניח למורים להתגושש עם האוצר, נקווה שכל הסיפור ייגמר כמה שיותר מהר, כדי שנוכל לחזור לשגרת יומנו ולעסוק בדברים חשובים יותר. אבל חברים יקרים, זה לא ייגמר ובטח שלא מהר. המצב רק יחריף, אם לא ננקוט עמדה ברורה ונדרוש שינוי אמיתי.

ושינוי כזה, יכול לבוא רק מלמטה. מאיתנו. אנחנו, ההורים של הדור החדש, חייבים להביא לשינוי יסודי בחברה שלנו. עלינו ליצור לחץ שיגרום לשינוי מוחלט בסדר העדיפויות, ויציב את החינוך (ולא, לא את "מערכת החינוך" וגם לא את "המורים", שאינם אשמים במצב) במרכז סדר היום הלאומי. יש לפתוח בשיח ציבורי נוקב, פתוח, אמיתי וכן, כדי להבין איך אנחנו, כחברה וכעם, מתכוונים לטפל במצב.

עלינו לפתח עבור הדור הצעיר שיטה חדשה, שתאפשר לו לשאול לשם מה אנו חיים, להבין את סיבת קיומו, לבנות את הפנימיות שלו ובכלל, שתתייחס אליו כאל אדם. אדם קטן שמחפש מענה.

אין כל סיבה לחשוש מפני ה"שאלות הגדולות" האלה. ילדים פתוחים להם הרבה יותר מאשר מבוגרים, ותפלאו, גם מבינים אותן טוב יותר. ייתכן וזה משא כבד, שהיינו שמחים להשיל מאיתנו, אבל אין כאן מישוהו אחר שיעשה את העבודה עבורנו. אנחנו חייבים את זה לדור הצעיר. לבנים ולבנות שלנו.

avihu_s@kab.co.il

עמ' 151-150

שבת אחים גם יחד

■ מאת: ניב נבון

במבט מהצד הם נראים כמו חבורה של אנשים שלעולם לא היו נפגשים ובטח שלא מתחברים. את מהות הקשר ביניהם קצת קשה להסביר במילים. ובכל זאת, הנה הם יושבים ומשוחחים, כאילו גדלו יחד מלידה, וכל הכאב והצחוק של החיים צירפו אותם למקשה אחת. והחיים, כך הם אומרים, מעולם לא היו שלמים יותר. החיים של כל אחד מהם, ושל כולם יחד - ברורים, חדים, מעוררים, מפוקחים. מלאים התרגשות, נוטפים חיוניות ועטופים באהבה. אהבה בין חברים

שבכל אחד מהם. ובוקר אחד אתה מתעורר, ומגלה שאתה באמת אוהב אותם, פשוט ככה...".

אסף אוהיון הוא כספית, אישיות מלאה מרץ. בעשרים ושלוש שנותיו הוא הספיק לגדל שיער ארוך ולקלוע אותו לצמות, לבלות את מרבית

יובל: "אני נזכר פתאום איזה נער הייתי בבית ספר. באמת, לא שאני מתגאה בזה, אבל לא יכול היה להיות מישוה דפוק יותר ממני. אתה יודע, מאלה שאתה אומר עליהם, 'אין מצב שיצא ממנו משהו'. הפרופיל הפסיכולוגי שלי אצל היועצת נראה כמו רשימה שחורה. היפר-אקטיביות, מרדנות, חוסר השתלכות במערכת, בעייתי..."

למשה מזרחי יש חיוך של מיליון דולר, עם שן עקומה באמצע. הוא נראה כמו באסטיאנור משוק מחנה יהודה, אבל בפנים פועם לו לב רחב ורך כמו חמאה. כשמסתכלים עליו יושב קרוב כל כך אל יונתן, צמד המילים "קיבוץ גלויות" מעולם לא נראה מוחשי יותר.

יונתן: "נכון. ואני זוכר שכשראיתי את השיעורים באינטרנט והתחלתי לחשוב על עלייה לארץ, אמרתי לעצמי, איך אני אסדרר שם? אני לא מכיר אף אחד, לא מבין את השפה, והמנטאליות, אוי המנטאליות הישראלית", הוא נאנח ומפטיר איזו אנחה אוסטרלית שבאה עמוק מהבטן. "הכול באמת שונה כל כך... ומצד שני, החכמה הזו, זה הדבר האמיתי, אין ספק. היה לי ברור שאני חייב להיות שם, קרוב למקור. ובגלל זה, כשהגעתי הייתי בהלם. פשוט 'בלעתם' אותי אליכם עם כזו אהבה. בחיים לא חשבתי שזה יכול להיות ככה".

מריק: ליקבורניק הוא בחור קשוח. חמש שנות שירות ביחידה מוכחרת בצבא הרוסי - כשהוא

מתחילים להבין, זה מורגש. תראה, האגו ממשיך לגדול, הפערים מתרחבים, השחיתות, האלימות, הפילוג... לעם נמאס כבר להיות שטוע, מפולג".

אסף: "העניין הוא, שגם אם הרוב מבינים שהבעיה טמונה בפילוג בינינו, לאנשים נמאס מהבטחות שווא, אין כבר כוח לשמוע על זה".

דודי: "נכון, ככה זה כשלא רואים פתרון באופק".

משה: "בתכלס, הרבה אנשים מדברים יפה על אחרות, וחיבור, ואהבת הזולת. כבר שנים שמנסים. קמות עמותות, ותנועות, וכל מיני אירועים וקמפיילים לגישור ולפיוס, ומה יוצא מזה?".

19:30

אנחנו יושבים בחצר של יובל וולפסון, 41, צייר ואמן. כולנו נשואים, הרוב עם ילדים, חוץ מיונתן ליבסמן, 36, מנהל שיווק שעלה לפני שלוש שנים מאוסטרליה, ועדיין מתמהמה.

יושבים איתנו גם מריק ליקבורניק, איש מחשבים ומתכנת בן 39, אסף אוהיון, כותב ועורך בן 23, דודי אהרוני, צלם סטילס וגרפיקאי בן 26, ומשה מזרחי, 39, כרסם במקצועו, שזה סוג של עיסוק במתכות. יובל מוזג קצת יין, ואנחנו עושים 'לחיים'.

19:48

משה: "בדרך לפה אני עומד בפקק. לפני זוחל רכב מפוצץ בסטיקרים. מה שאתה רוצה. מ"ואהבת לרעך כמוך" ועד "טרנטה, אבל לפניך". תראה, את כל העניין של "ואהבת לרעך כמוך" אני מכיר עוד מהדת. גדלתי בבית דתי, ולמדתי בבית ספר דתי. אבל בתור נער התייחסתי לזה כמו לעוד אחת מהסיסמאות שמפריחים לאוויר. סלוגנים. רק כשהגעתי לכאן, הבנתי מה זה באמת אומר. כי אני אגיד לך, מה שאנחנו עושים פה, זה לממש את זה בפועל. ממש כמו שעשו אבות אבותינו לאורך אלפי שנים, עם הכתבים המקוריים, והשיטה המקורית, ומדריך שכבר צעד את הדרך הזו".

יובל: "יחד עם זה, כשאני מדבר עם מכרים שלי, קשה מאוד להסביר להם, שקבלה זה לא מיסטיקה, קמעויות או מים קדושים. אני חושב, שאם יעשו סקר, קבלה זה המושג בעברית שלאנשים יש את הרושם הכי מוטעה עליו. זה פשוט לא דומה לשום דבר שהם מכירים".

מריק: "אין מה לעשות", הוא אומר בטון שקט וסבלני, "לוקח שנים לשנות דפוסי חשיבה. לנפץ דעות קדומות. כמה זמן לקח לנו?" הוא מפריח שאלה לאוויר. כולם מנהננים בהסכמה.

"אבל אני אגיד לך", הוא ממשיך, "אנשים

משה

מריק

יונתן

זמנו במועדוני רגאיי זרוקים, ואפילו להקים את להקת הראפ היחידה באשקלון. אבל כל זה היה לפני שנדלק בו הניצוץ, והוא פגש בחכמת הקבלה.

דודי: "...אתה מרגיש עד כמה זה ממלא אותך, פי אלף יותר מכל דבר אחר בחיצינויות. אתה מרגיש איך זה עובד, איך כל השיטה הזו זה עניין בדוק".

דודי אהרוני גדל בבית קטן ביד אליהו עם עוד ארבעה אחים. כבר מגיל צעיר הוא ברח ממסגרות. ציפור דרוו. בהתחלה היה זה בית הספר, אחרי כן התיכון. ואז הוא התחיל לצלם. הוא צילם את כל מה שזו במשולש שבין אסיה - ארה"ב - ואפריקה. היום הוא גם גרפיקאי מחונן.

מריק: "תראה, מה שקורה פה, זה ממש כמו מיקרוקוסמוס מתוקן של החברה. זה באמת לא ייאמן, עד כמה האנשים שמתאספים לכאן מגוונים; תמצא פה צעירים ומבוגרים, אשכנזים וספרדים, חילוניים לצד דתיים, צברים, עולים חדשים, עולים ותיקים. מה לא? אמנים מפורסמים יושבים יחד עם מדענים ונהגי מוניות, מה שאתה רוצה".

יונתן: "בהתחלה, אחרי שעליתי לארץ והגעתי לפה, הייתי כל כך בטוח, כל כך שלם עם ההחלטה שאני עושה - ואתם יודעים, אני בקריירה טובה, תואר שני בשיווק, חופים, אבל החיים ריקים ריקים...".

משה: "עד שאתה פותח יום אחד את האינטרנט, ומשם הכול היסטוריה..."

20:28

יובל מוזג עוד יין. אסף לוקח ליד ספר של בעל הסולם, המקובל שפתח את חכמת הקבלה עבור כל האנושות, ומקריא קטע מאגרת שבעל הסולם כתב לאחד מתלמידיו:

"עליכם לדעת, שהרבה ניצוצי קדושה ישנם בכל אחד מהחבורה. ובאספכם את כל ניצוצי הקדושה למקום אחד, בשבת אחים, באהבה וידידות, ודאי תהיה לכם קומה של קדושה חשובה מאוד, לפי שעה, מאור החיים".

שתקנו דקות ארוכות ונתנו למילים לתפוס את מקומן בחצר. עד שיוכל הפר את השתיקה.

יובל: "אני נזכר פתאום איזה נער הייתי בבית ספר. באמת, לא שאני מתגאה בזה, אבל לא יכול היה להיות מישוה דפוק יותר ממני. אתה יודע, מאלה שאתה אומר עליהם, 'אין מצב שיצא ממנו משהו'. הפרופיל הפסיכולוגי שלי אצל היועצת

הסמל היהודי היחיד בגודו - מחשלות כל אדם, אם הוא שורד את זה. והוא שרד. הוא מדבר בשקט, במבטא רוסי כבד, בורר כל מילה.

מריק: "תראה, מה שקורה פה, זה ממש כמו מיקרוקוסמוס מתוקן של החברה. זה באמת לא ייאמן, עד כמה האנשים שמתאספים לכאן מגוונים; תמצא פה צעירים ומבוגרים, אשכנזים וספרדים, חילוניים לצד דתיים, צברים, עולים חדשים, עולים ותיקים. מה לא? אמנים מפורסמים יושבים יחד עם מדענים ונהגי מוניות, מה שאתה רוצה".

אסף: "זה בגלל שקבלה היא חיבור בין אנשים מעל הפרצופים או השפות השונות. אתה לומד לגלות את המכנה המשותף האמיתי, הפנימי. זה שמחבר בין כולם. ברור שבהתחלה כולנו נתפסים לחיצינויות, אבל הקבלה מסדרת לך את היחס הנכון בין חיצינויות ופנימיות. ואז אתה מתחיל לראות דרך האנשים. אתה מוצא את הטוב והיופי

הקונגרס הבינלאומי ה-7 של תנועת "בני-ברוך"

פברואר 2008
בגני התערוכה
תל-אביב

הרצאות • סדנאות • תרבות
אווירה • חיבור • ערבות

יותר מ-3,000 אנשים כבר נרשמו...

ההשתתפות מותנית בהרשמה מראש באתר: www.kab.co.il/congress

קבלה: מדריך למתחיל

מהי קבלה?

הקבלה היא שיטת גילוי האלוקות לאדם שנמצא בעולם הזה. היא מסבירה לנו מהי מטרת החיים וכיצד לממש מטרה זו. הקבלה שופכת אור על התהליכים שאנו עוברים במהלך חיינו, ומתארת גם את מה שקורה עם הנשמה לאחר שמסתיימים חיינו בעולם הזה.

מהם המקובלים?

המקובלים הם האנשים שגילו והבינו את המציאות הכוללת, את העולם שלנו ואת העולם העליון. הם מסבירים לנו איך יכול כל אדם להגיע לחיים נצחיים עוד במהלך חייו בעולם הזה.

קבלה - למה דווקא עכשיו?

כדי לגלות את חכמת הקבלה כשיטה להשגת חיים מאושרים ושלווים, האנושות צריכה הייתה לעבור מספר שלבי התפתחות. המקובלים מסבירים שבימינו, כאשר האנושות הגיעה לשלב האחרון בהתפתחותה, הדור כבר מוכן ובשל לגילוי האלוקות לכולם.

שאלות נפוצות על קבלה

האם הקבלה קשורה לקלפי טארוט, אסטרולוגיה ונומרולוגיה?

לא. קלפי טארוט, אסטרולוגיה ונומרולוגיה הן מיסטיקות נפוצות שנקשרו לשמה של הקבלה במאה השנים האחרונות.

מהי מדיטציה קבלית?

אין מדיטציה קבלית. הקבלה מלמדת את האדם איך לעשות שינוי פנימי ביחס שלו כלפי הזולת - משנאה לאהבה.

האם יש קמעות בקבלה?

לא. בעולם שלנו אין שום חפץ גשמי בעל תוכן רוחני. חפצים כאלה יכולים לסייע לאדם בתמיכה פסיכולוגית בלבד.

מה הקשר בין קבלה, חוטים אדומים ומים קדושים?

אין קשר. חוטים אדומים, מים קדושים ושאר מוצרים הינם המצאה מסחרית משגשגת של עשרים השנים האחרונות.

מיתוסים על קבלה

המיתוס: קבלה היא דת.

האמת: הקבלה היא מדע מדויק, הפיזיקה של המציאות הכללית. היא חכמה שעוסקת בגילוי המציאות העליונה, שנסתרת מחושינו.

המיתוס: הקבלה מוגבלת למעטים ורשאים ללמוד אותה רק גברים מגיל 40 ומעלה.

האמת: בתקופת הגלות הייתה הקבלה מותרת רק ליחידי סגולה, אך מתקופת האר"י (המאה ה-16) ואילך היא פתוחה לכולם.

המיתוס: הקבלה עוסקת בקסמים.

האמת: קבלה אינה עוסקת בקסמים או במאגיות אחרות, אלא במחקר ריאלי של המציאות.

המיתוס: הקבלה היא כת.

האמת: הקבלה היא חכמה וגם מדע, שפתוח לכל אדם ללא שום הגבלה.

המיתוס: הקבלה קשורה לניו אייג' (העידן החדש), והיא טרנד - תופעה חולפת.

האמת: קבלה היא החכמה העתיקה באנושות, והחלה להתפתח לפני 5,000 שנה.

3:30 לפנות בוקר. שיעור בקבוצת המקובלים "בני ברוך"

שזה יעבור לאנשים החוצה. שיראו שיש דרך ותקווה."

אסף: "להעביר להם את התחושה שהעבודה על חיבור בינינו, עד כמה שזה יכול להישמע דוחה ומייגע ומה לא, אבל מדובר פה בתענוג האמיתי, הכי גדול."

מריק: "אני לומד כאן כבר אחת עשרה שנה בערך, וזה באמת מחמם את הלב לראות איך מגיעים חבר'ה חדשים, ואיזה עומק מתגלה בהם."

אסף: "זה חלק מרכזי בסיפור הזה של החיבור. ככל שיותר אנשים מתקרבים לעניין, אפילו במחשבה, אז הקבוצה גדלה ומתחזקת. עד שתהיה מסה קריטית שכבר תהיה מסוגלת לחולל את השינוי, בסופו של דבר נשפיע על כל האנושות."

דודי

דודי: "לא סתם אמר על זה הרב קוק, מקובל ענק בפני עצמו, 'הלוואי שהיה אפשר להרכיב את כל האנושות בגוף אחד, שאוכל לחבק את כולם'."

21:12

אנחנו מתקפלים. בשתיים וחצי כולם קמים לשיעור בוקר. שלוש שעות מרוכזות של עבודה פנימית. מסע מרתק לתוך עצמך. הצטערתי שלא הבאתי איתי איזון מתנה פשוטה, גשמית, להביע את התודה שלי לחברים. אני, בכל אופן, את המתנה שלי קיבלתי - פשוט לשבת ולהקשיב לחברים, לאנשים פשוטים וגדולים שמקיפים אותי מכל עבר.

הרב ברוך שלום אשלג, הרב"ש, אמר ש"צריך לדעת שאהבה נקנית על ידי מעשים שכל מתנה שנותן לחברו היא כמו חץ וכדור שעושה חור בליבו של חברו. ומהרבה חורים נעשה מקום חלל. ואז נכנסת האהבה של הנותן מתנת במקום החלל הזה וחמימות האהבה מושכת אליו את ניצוצי האהבה של חברו ואז משתי אהבות מתרקם לבוש אהבה, והלבוש הזה מכסה את שניהם."

אז אני, ואנחנו, מקווים שגם אתם קיבלתם מתנה קטנה משלכם. ושיהיה חג שמח, מלא אור, ורק טוב.

niv_n@kab.co.il

אסף

שנים. לוקח זמן להבין שרוחניות עוברת דרך הרצון להתאחד, וזה חייב להתרחש בפועל, בין אנשים."

דודי: "אנשים מחפשים את הבורא, את אלוהים, הכוח העליון, האור, לא משנה איך תקרא לזה. הם מחפשים אותו באלף מקומות, רק לא ביניהם. מזה כולם בורחים, כי זה מעמיד אותך מול עצמך, בעוצמה כזאת. ואז אתה רואה

יונתן: "בהתחלה, אחרי שעליתי לארץ והגעתי לפה, הייתי קצת בשוק. מצד אחד, אף פעם לא הייתי כל כך בטוח, כל כך שלם עם ההחלטה שאני עושה - ואתם יודעים, אני בקריירה טובה, תואר שני בשיווק, חופים, אבל החיים ריקים ריקים..."

עד כמה אתה הפוך לכוח הזה של האהבה, עד כמה אתה לא רוצה לתת כלום לאף אחד, אלא רק לקבל לעצמך כל הזמן. ובגלל זה רק חכמת הקבלה יכולה לעשות את המהפך."

משה: "אישית, אף פעם לא האמנתי בגימיקים. היה לי ברור שבשביל להרוויח צריך להזיע. וזה כל פעם מרגש אותי לראות איך מגיעים אנשים חדשים. זה לא ייאמן. לפעמים אני משתוקק שתהיה לי היכולת לעשות ככה קליק עם האצבעות, ושהידע, והחכמה, וההרגשה הזו שיש לנו בפנים,

נראה כמו רשימה שחורה, ממש תיק פלילי. היפר-אקטיביות, מרדנות, חוסר השתלבות במערכת, בעייתיות..."

דודי: "טוב, על אמנים תמיד אומרים את זה..."

יובל: "איזה אמן? אף אחד לא חשב שאני אוכל לצייר קו..."

דודי: "...ופתאום אתה מוצא את עצמך עם אנשים זרים לגמרי, הא? בלי להבין בשביל מה אתה צריך אותם בכלל. אני באתי ללמוד קבלה, ומה הם עושים פה?"

מריק: "את זה הכי קשה להסביר. שהעניין האמיתי הוא רק בחיבור. רק דרך האיחוד משיגים רוחניות. צריך רק להבין מה זה אומר, ומה המטרה מאחורי הדבר הזה..."

אסף: "נכון. והמטרה היא ליצור חברה,

יובל

סביבה שבה כל אחד באופן מעשי פועל לטובת הזולת. שרק ככה יכול כל אחד לגלות את הכוח המיוחד הזה, את הקשר שעוטף ומחבר בין כל חלקיקי הבריאה. אני זוכר שבפעם הראשונה ששמעתי את הרב מסביר שהבורא מתגלה בקשר בינינו, חטפתי חום."

משה: "זה בגלל שיש ערפול סביב המושג הזה, ו'אהבת לרעך כמוך'. אבל תכלס, זה כמו בין אמא לתינוק. האם רוצה להעניק מעצמה לתינוק, ואין דבר שחשוב לה יותר מזה. אלא שאצל האם זה עניין טבעי, אינסטינקטיבי. אבל הקבלה מוליכה את האדם למצב שבו הוא חש כך כלפי החברים. תנסו לדמיין איך היה העולם נראה, אם כל אחד היה מתייחס אל האחר כמו אל הילד שלו."

20:45

אסף: "חיבור... אהבה... אלה מילים גדולות. הקבלה משנה לך את עולם המושגים. אחרי שאתה לומד, זה הופך לתמונה שלמה. זה לא מה שאנחנו מכירים מחיי היום יום, לדבר יפה, להתנהג בנימוס. פה אני מרגיש את החיבור עם האחרים, ואני יודע שזה האמצעי היחיד להשיג את הקשר עם הכוח העליון. לא באתי סתם בשביל לאהוב מישוה. אבל כולנו חלקים של השלם."

מריק: "נכון, וזה מרגיע, ונותן לך ביטחון. פה אני יכול להיות מי שאני, בלי מסכות. וזה לא משנה אם אני שר או כועס. גם לא משנה איך אתה נראה - נמוך, גבוה או מגמגם. מה שמשנה זה היחס הפנימי שלך. וזה מחייב.

לצפייה בקליפ בנושא www.kab.co.il/links/179

זה לא קבלה!

לצפייה בתוכנית בנושא: www.kab.co.il/links/254

למה שמונה ימים? הנשמה שלנו מורכבת מעשר תכונות, שנקראות בקבלה "עשר ספירות": כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות. שמונת ימי החג מסמלים את שמונה המדרגות שבהן האדם מטפס במהלך תיקון נשמתו - מספירת ה"מלכות", המסמלת את המצב המקולקל, האגואיסטי, ועד לספירת ה"בינה", המסמלת את תכונת האהבה והנתינה. כך יוצא, שכל אחד מימי החנוכה מסמל מדרגה נוספת שהאדם רוכש בתיקון הפנימי שלו, עד שהוא מגיע לדרגת הבורא.

מקור: נ.ל.וי

"הערבות"

שכל ישראל ערבים זה בזה

אחת, כמו באותו מעמד מפורסם בסיני, הם מספקים ליחיד, כוח שנקרא 'אור עליון' שמושך ומקרב את כולם לאותו מצב.

ה"ערבות" היא אפוא כוח שבא מהחברה אל האדם, ומאפשר לו לא לדאוג לעצמו. בעזרת הערבות האדם מתפנה מדאגותיו לעצמו, והוא חופשי לדאוג לצרכי חבריו. אם האדם מתאמץ לדאוג לזולת ולא לעצמו, משקיע מאמץ ויגיעה כדי שכך יקרה, מצפה לכוח הערבות, ועושה את כל המאמצים הללו עם עוד ועוד אנשים שנמצאים איתו במעגל, הדבר קורה; מגיע כוח מיוחד -

■ מאת: אסף אוהיון

"וזהו דבר הערבות אשר כל ישראל נעשו ערבים זה לזה, כי לא ניתנה להם התורה בטרם שנשאל כל אחד ואחד מישראל אם מסכים הוא לקבל עליו את המצווה של אהבת הזולת בשיעור הכתוב, 'ואהבת לרעך כמוך' בכל שיעורו" (מאמר הערבות, בעל הסולם).

מאמר "הערבות" - מה?

מאמר "הערבות" הוא המפתח לשער של העולם הרוחני. הוא אינו מספר על ההיסטוריה של מתן תורה, אלא מתאר את המצב הפנימי שאליו עלינו להגיע כדי לקבל את התורה - את האור. כאילו אנחנו מקבלים היום את התורה במעמד הר סיני. במעמד מיוחד זה ניצבו על פי הסיפור המפורסם שש מאות אלף איש, למרגלות הר סיני.

הם ברחו לא מכבר ממצרים כדי להיות חופשיים בשכל ובלב, אבל עדיין לא הכול היה ברור. ספקות התגנבו אל ליבם, הרהורים למיניהם הציפו אותם; אולם מעל לכל זה, הייתה בהם השתוקקות, כמיהה למדרגה רוחנית שנקראת "משה". באמצעות פעולה שנקראת "נעשה ונשמע" הם קיבלו על עצמם את החוק של ערבות הדדית.

ומה אותו חוק של ערבות הדדית?

הסכמה כללית כי כל אחד ואחד מוותר על כל הרצונות שלו לטובת הדאגה לכל חבר בחברה. כותב על כך בעל הסולם: "משום שבערבות הכללית הזאת נפטר כל יחיד מהאומה מכל דאגותיו לצרכי גופו עצמו... היות שאינו דואג עוד בעד קיום גופו עצמו כי יודע ובטוח הוא שיש מאות אלף אוהבים נאמנים נמצאים בסביבתו עומדים הכן לדאוג בשבילו".

כלומר, שכל אחד ירגיש שהאחרים בחברה חושבים רק עליו, שהאחרים מסכימים לבטל את הקניין הפרטי שלהם רק כדי לאהוב אותו לדאוג לו. ואם הם לא יעשו כך זה לזה, לאף אחד מהם לא יהיה הכוח להשתחרר מהדאגה לעצמו. במילים אחרות, כל אחד יודע וחדש ביטחון מלא בכך, ששישים ריבוא אנשים אוהבים ונאמנים נמצאים לצדו, ומוכנים לעשות למענו הכול, בכל רגע נתון.

ה"ערבות" היא אפוא כוח שבא מהחברה אל האדם, ומאפשר לו לא לדאוג לעצמו. בעזרת הערבות האדם מתפנה מדאגותיו לעצמו, והוא חופשי לדאוג לצרכי חבריו

החברה היא שמספקת לאדם את הביטחון, את הרגשת הערבות; וכפועל יוצא מכך, האדם מוצא את עצמו מתחיל להשפיע - כלומר לתת ולדאוג לטובת הזולת

את הביטחון, את הרגשת הערבות; וכפועל יוצא מכך, האדם מוצא את עצמו מתחיל להשפיע - כלומר לתת ולדאוג לטובת הזולת. הנתינה היא התכונה המאפיינת את הבורא. ככל שהאדם לומד לתת ולדאוג לזולת, הוא הולך ומידמה לבורא. כאשר זה קורה, הוא הופך להיות כלי מוכשר שיכול לקבל לתוכו את האור העליון.

מה אם כן חסר לאדם כדי להגיע למצב הזה? רק להשתתף בחברה כזו ולומר יחד עם כולם: "נעשה ונשמע".

למה הכוונה? למעשה, כולנו "עבדים שיוצאים ממצרים". אין ביכולתו של האחד לספק משהו לחברו, הרי לאיש מאיתנו אין דבר. אז מה בכל זאת החברים יכולים לספק ליחיד? בכך שהם מסכימים להיות מחוברים לנשמה

מעל לכל הרצונות - הרצון לרוחניות

בעל הסולם אומר שכל אחד צריך להשתדל לפי יכולתו, שהחשיבות של השגת מטרת חייו תהיה מעל לכל.

האדם חייב לדאוג לכך שהרצון שלו לרוחניות יהיה חשוב לו יותר מכל שאר הרצונות. כמו כן, בין כל החברים צריכה להיות הסכמה כי הם מוכנים לדאוג לכל מחסורו של כל אחד ואחד, לספק איש לרעהו כוחות ומילויים לכל רצונותיו. אם כל חבר וחבר ידאג ויטפח את רצונם של חבריו לרוחניות, וכל החברים יהיו מוכנים להתחבר סביב מטרה משותפת זו, כשנתחבר יחד, נממש בינינו את המצב הזה, והוא יתרחש. במאמר לומדים שהחברה היא שמספקת לאדם

מאמר "הערבות" הוא המפתח לשער של העולם הרוחני. הוא אינו מספר על ההיסטוריה של מתן תורה, אלא מתאר את המצב הפנימי שאליו עלינו להגיע כדי לקבל את התורה - את האור

שנקרא "אור", ומתחיל לשנות ולתקן אותו. בעל הסולם מסביר, שאמנם את המשימה הזו צריכה ליישם האנושות כולה, אלא שאת התהליך צריכה להתחיל האומה הישראלית: "אולם הגמר של תיקון העולם, יהיה בהכנסת כל באי העולם בסוד עבודתו... ותפקידם של ישראל כלפי כל העולם דומה לתפקידם של אבותינו כלפי האומה הישראלית, דהיינו כמו שזכות אבותינו עמדה לנו להתפתח ולהזדכך עד שנעשינו ראויים לקבלת התורה... כמו כן מוטל על האומה הישראלית... להכשיר את עצמם ואת בני העולם כולו עד שיתפתחו לקבל עליהם את העבודה הגבוהה הזו של אהבת הזולת שהוא הסולם לתכלית הבריאה" (בעל הסולם, מאמר הערבות).

במילים המחייבות האלה חותם בעל הסולם את מאמר הערבות. המשימה, האחריות והזכות, מוטלים עלינו.

asaf_o@kab.co.il

לצפייה בשיעור קבלה בנושא: www.kab.co.il/links/255

מידעון - איך לומדים קבלה?

קבלה באינטרנט
אתר העיתון "קבלה לעם" - כל הגיליונות לצד תכנים נוספים www.kab.co.il

אתר קבלה למתחיל - מציג את חכמת הקבלה באמצעות מגוון קליפים ומאמרים www.kab.co.il/bheb

אתר קבלה למתקדם - מאמרים, ספרים וכתבי מקור www.kab.co.il/heb

ערוץ קבלה TV - תוכניות טלוויזיה מרתקות, סרטים וסרטונים, הרצאות ושיעורי קבלה בשידור חי www.kab.tv

בית 'קבלה לעם'
בכל יום ג' בשעה 19:00 ובכל יום ו' בשעה 9:00 תתקיים הרצאה של הרב ד"ר מיכאל לייטמן.

קבלה בטלוויזיה
ערוץ 98 HOT וב-YES (ערוץ 25 ב-HOT אנאלוגי)
בוקר אור - לפתוח את היום בדרך רוחנית, ימים א'-ד' 7:00-6:00, ימים ה'-ו' 7:30-6:00
לילות קבלה - שיעורים בשידור חי, ימים א'-ו' 6:00-3:00
שאל את המקובל - שידור חי עם הרב לייטמן, ימי ה' 20:30
סביב השולחן - בהשתתפות אומנים ואנשי רוח, ימי ו' 15:00

מידע על מגוון אפשרויות הלימוד בטל': 1-700-509-209

חדש!

קבלה לעם

המגזין

החל מחודש ינואר יצא העיתון "קבלה לעם" כמגזין חודשי בצבע מלא

לפרטים נוספים חייגו עכשיו 1-700-509-209

info@kab.co.il

סוף סוף

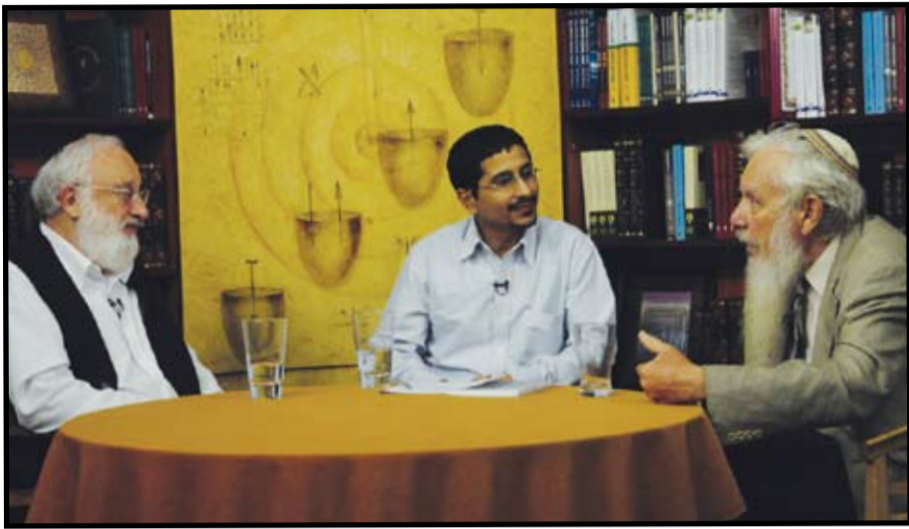
על עם ועל עולם שהולך ונעלם

סכנת הכחדה, כלכלה ירוקה, תמריצים ותיקונים - הפרופסור אומן והרב ד"ר לייטמן במפגש מיוחד על עניינים של אגו, על ערכים שהולכים לאיבוד וגם על המפתחות לפתרון הבעיות

פרופ' ישראל אומן, זוכה פרס נובל לכלכלה בשנת 2005, חוקר בעל שם עולמי בתחום תורת המשחקים. מחקרו תרם רבות למדע, לכלכלה, ליחסים בין מדינות ועוד.

הרב ד"ר מיכאל לייטמן, דוקטור לפילוסופיה ופרופסור בתחום האונטולוגיה - תורת ההווה. תלמידו וממשיך דרכו של הרב ברוך שלום הלוי אשלג, לומד ומלמד את חכמת הקבלה מאז שנת 1976.

מנחה ועורך: אורן לוי

מימין: פרופ' ישראל אומן, אורן לוי, הרב ד"ר מיכאל לייטמן

כולם ממשיכים בהרס השיטתי הזה. טוב, הסיבה היא אותו חשבון אגואיסטי שכולם עושים, הוא המקור לבעיות הנוראיות הללו. לכן, לדעתי, הפתרון הוא לשנות את התמריצים שנותנים לאזרחים. מילת המפתח היא תמריץ.

אורן לוי: ומה יהיה התמריץ?
פרופ' אומן: בדוגמא הספציפית הזו, התמריץ יהיה להקשות על התחבורה הפרטית ולעודד שימוש בתחבורה הציבורית. למשל, להקצות הרבה יותר נתיבים לתחבורה הציבורית, וכמובן שלא לסלול המוני כבישים חדשים לתחבורה הפרטית. צריך לפעול בדרכים שיגרמו לאנשים להשאיר את המכונית בבית.

אורן לוי: הרב ד"ר לייטמן, נניח שניישם את התמריצים שעליהם מדבר פרופסור אומן, האם לדעתך הדבר יהווה פתרון לבעיה? האם בצורה כזו הטבע יחזור לאיזון?

הרב ד"ר לייטמן: חוסר האיזון מקורו רק ביחס של האדם לאגו שלו, ולכן עלינו למצוא פתרון כיצד להתמודד עם האגואיזם האנושי. מציאת פתרון כזה היא היסוד להמשך הקיום שלנו. כבר שנים רבות האנושות מחפשת פתרונות כיצד להגיע אל האיזון הנכסף, אל השקט, אל השלום והשלווה, אבל שום פתרון אינו מוכיח את עצמו כיעיל, או כמשהו שאפשר ליישם בפועל. כל זאת מפני שאת בעיית האגו המתפרץ בינינו, כלומר, את חוסר ההתחשבות של האדם בסביבה ובזולת, אפשר לפתור רק באמצעות שינוי טבע האדם. ולשם כך בדיוק מיועדת חכמת הקבלה. אינני מאמין שחיסכון בדלק, או 'כלכלה ירוקה' מהווים פתרון אמיתי. השינוי חייב להתחיל בתוכנו, והמפתח הוא תיקון האגו - תיקון היחס לזולת.

אורן לוי: ומה מציעה הקבלה?

הרב ד"ר לייטמן: חכמת הקבלה היא שיטה. היא מלמדת את האדם כיצד לעורר על עצמו כוח רוחני שנקרא 'המאור המחזיר למוטב'. הכוח הזה מלמד אותנו כיצד לתקן את האגו שבנו, וכיצד לשנות אותו משימוש לטובת עצמנו, לשימוש לטובת הזולת. שינוי כזה יביא את כולנו לחיים מאושרים באמת. על כך נכתב, 'בראתי יצר רע ובראתי לו תורה תבלית', משום 'שהמאור שבה מחזירו למוטב'.

פרופ' אומן: אני דווקא חושב שעלינו להשתמש באגו, אך עלינו לבנות את כל המוסדות שלנו באופן כזה שהאגו יפעל לטובת כולם. ובפתחה של השנה החדשה אני מאחל לעם שלנו שנתעורר. אנו נמצאים היום בסכנה איומה, פיזית ורוחנית, ואני מקווה מאוד שנתעורר.

הרב ד"ר לייטמן: אני מסכים לחלוטין עם דבריו של פרופסור אומן. רק ברגע שנדע להשתמש באגו לטובת הזולת, נתעלה אל תוך מציאות נצחית ומלאה כל טוב.

ביותר מאז אמצע המאה התשע עשרה; בשנה האחרונה היינו עדים לסופות הרסניות, גלי חום וקור, שיטפונות ושאר אסונות טבע. מחקרים מדעיים רבים מצביעים על כך שרוב התופעות הללו נובעות מהיחס השלילי שלנו, בני האדם, לסביבה שבה אנו חיים. בקצב הזה ייתכן שבעתיד טיולים כמו שאתה נוהג לקיים עם נכדיך, לא יתאפשרו. כיצד אתה רואה את הנושא הזה?

פרופ' אומן: מצער אותי מאוד לראות את מה שקורה בעולם בתחום הזה. כפרט מצערת אותי ההשחטה המסיבית, שגורמת להכחדת מינים רבים בכל שנה. הטיגריס, למשל, הולך ונעלם, נשארו רק כמה מאות ממנו בכל העולם.

באחד מהמסעות האלו שעשיתי עם נכדי בהודו, ראינו איך הג'ונגל שם נעלם ממש לנגד עינינו. מדי בוקר היינו רואים כיצד מגיעים אלפי מקומיים רכובים על אופניים, כדי לכרות את העצים. זה אמנם אסור על פי חוק, אבל הם

הרב ד"ר לייטמן: "חוסר האיזון מקורו רק ביחס של האדם לאגו שלו, ולכן עלינו למצוא פתרון כיצד להתמודד עם האגואיזם האנושי. מציאת פתרון כזה היא יסוד להמשך הקיום שלנו. כבר שנים רבות האנושות מחפשת פתרונות כיצד להגיע אל האיזון הנכסף, אל השקט, אל השלום והשלווה, אבל שום פתרון אינו מוכיח את עצמו כיעיל, או כמשהו שאפשר ליישם בפועל"

באים בהמוניהם מדי יום, כורתים ומוכרים את העצים בשברי פרוטות, וכך מצליחים לקיים את עצמם בדוחק. המשטרה והממשלה אינם מסוגלים לעצור את ההרס הזה, וכך הוא ממשיך.

דוגמא נוספת אפשר לראות בדרום אמריקה, שם שורפים קילומטרים מרובעים של ג'ונגלים כדי להפוך אותם לאדמות גידולים, שגם הן לא מכניסות הרבה.

אורן לוי: עד כמה שידוע לך, מתוך תורת המשחקים, שבה אתה מתמחה, ניתן לגזור מסקנות לגבי תחומי חיים רבים.

כיצד תורת המשחקים מסבירה את התופעה הזו? מה ההסבר לכך שאנו בני האדם הורסים בשיטתיות את הסביבה שבה אנחנו חיים?

פרופ' אומן: ההסבר הוא שלאיש מאיתנו אין כוח להשפיע כשהוא לבדו. אדם פרטי לא יכול לגרום להפסקה של תופעה. ולכן כל אחד מהעניים בהודו שכורת עץ, עושה חשבון, שאם הוא לא יכרות את העץ, אז משהו אחר יעשה זאת. ואצלנו, כל אדם חושב שאם הוא יפסיק לנסוע במכונית שלו, הדבר לא ישפיע על איכות הסביבה, כי כל היתר בכל מקרה ימשיכו. וכך

כיום לתהליך שבו האגו הכללי פורץ ושוטף את כל המסגרות הקיימות במדינה.

השאלה המתבקשת היא, מהיכן הדבר נובע? כיצד קרה שתוך כמה עשרות שנים האגואיזם פרץ פה במידה כזו, עד ששינה את כל המסגרות החברתיות והממסדיות המוכרות לנו?

הרב ד"ר לייטמן: האגו ניצב ביסוד הבריאה מאז ומעולם. ודווקא האגו שגדל מדור לדור, דוחף את האנושות להתפתחות, לשגשוג ולהישגים בכל התחומים. אולם בסוף המאה העשרים האגואיזם האנושי התפרץ במידה עצומה כל כך, עד שכל הגבולות שהיו מוכרים לנו בעבר נמחקו. וכך כולנו מגלים היום שאנו נמצאים בתוך כפר גלובלי קטן אחד, ובמקביל מתגלה שנהא הדדית עצומה בין בני האדם. הניגוד הזה מאיים על עצם קיומה של האנושות.

אורן לוי: וכאן, אצלנו...?

הרב ד"ר לייטמן: אצלנו, עם ישראל, האגואיזם שהתפרץ כאן בחמישים השנים האחרונות, הרחיק אותנו בצורה קיצונית זה מזה. הערך של 'ואהבת לרעך כמוך', שליכד אותנו לעם לפני חורבן בית המקדש, נעלם כליל.

בשנים האחרונות הידרדרנו לשפל שלא היה כמותו, וכמו שאומר פרופסור אומן, הדבר מהווה סכנה ממשית לקיומו של העם. חשוב להבין, כי ברגע שאנו מתרחקים זה מזה, עד כדי כך שאנו לא מרגישים שקיים בינינו קשר, אנו מאבדים לחלוטין את הזהות שלנו כעם וכחברה. כדי לשמור על קיום העם והמדינה שלנו, אנו חייבים לחזור למצב של 'ואהבת לרעך כמוך'. זהו הפתרון היחיד.

אורן לוי: אבל איך אפשר לעשות את זה? הרי אם נפתח עיתון ונראה אלו תופעות חברתיות רווחות במדינת ישראל של 2007, נגלה תמונה מרוחקת מאוד מהעיקרון של 'ואהבת לרעך כמוך'.

הרב ד"ר לייטמן: נכון, ולכן עלינו להסכים תחילה שהשגת ערך האהבה בינינו, היא היסוד והבסיס לקיומנו כעם. ללא אותה האהבה איננו זכאים להיקרא 'עם', כי אם אוסף של אנשים שחיים על פיסת אדמה משותפת.

הכול תלוי בחינוך, וראה לאן הידרדר מצבו. רק ברגע שנתחיל לחנך לערך של אהבת הזולת, נוכל להציל את העם ואת המדינה.

אורן לוי: הייתי רוצה להפנות את השיחה לזווית קצת אחרת.

פרופסור אומן, קראתי שאתה חובב טבע נלהב ושיש לך מנהג פרטי מיוחד מאוד - אתה נוהג לצאת למסעות בחיק הטבע עם כל אחד מנכדיך כשהוא מגיע לגיל הבגרות. המסעות שלכם כוללים ספורט אתגרי, כמו: טיפוס הרים, טרקים בג'ונגל, טיולים במזרח הרחוק, רפטינג וצניחה חופשית.

אבל אם נבחן את מצב האקולוגיה היום בעולם, נראה שגם הטבע בדרגות הדומם, הצומח והחי נמצא בסכנת השמדה. מחקרים מראים שבשנה החולפת שינויי האקלים בעולם היו החריפים

מהו אור? - האור הוא אותו יחס של אהבה ונתינה מאדם לאדם, יחס שכולו טוב. תורת הקבלה (תורה מלשון אורה) מלמדת אותנו כיצד להדליק את הלבבות שלנו באותה אהבה הדדית. כשנתחבר כולנו באהבה, נרגיש את האור הכללי בינינו, ונגלה את הכוח העליון שמפעיל אותנו ואת כל המציאות. רגע ההתעלות הזה יביא אותנו להבנת הקיום האמיתי שלנו, ויפתח לנו חיים חדשים ומאירים.

מעוז צור ישועתי

■ מאת: גלעד שרמון

חשוף זרוע קודשך וקרב קץ הישועה

כאן כבר מדובר עלינו. כל כך שאנו יכולים לקרב את הקץ, ולא להמשיך בדרך הייסורים אלא להתקדם בדרך הקבלה. ההכרעה נמצאת בידנו, בכוחנו להדליק את האור.

עד עתה כאילו סוקר השיר את ההיסטוריה. התערבנו עם כוחות העולם, כמו שכתוב "לא יצאו ישראל לגלות אלא כדי לצרף בהם נשמות הגויים". אבל עתה, משסיימנו את התהליך הזה - פעם ראשונה ההכרעה בידנו.

אנו הדור הראשון שנמצא אל מול ההכרעה הפנימית, ותפקידו לאפשר למכבי שבתוכו, להכריע מהר ככל האפשר את היווני שבתוכו.

נקם נקמת עבדיך מאמה הרשעה

התיקון הוא תמיד כנגד הקלקול. כפי שאנו רואים בתהליך הכשרת כלים. כאשר כלי איבד את כשרותו, אתה צריך לתקן אותו באותה צורה. כלומר, כנגדל מידת הקלקול - כך גם גודל מידת התיקון. הפעולה הזו נקראת בקבלה נקמה. לכן אנחנו צריכים להרגיש את הקלקול כדי שנוכל לתקן, והקלקול אינו דבר שלילי, אלא הוא גילוי הטבע שלנו. זהו תהליך שמושרש מלכתחילה ביסודות העולם כחלק מהדברים שעלינו לעבור בדרכנו לתיקון.

ועתה מתגלה חכמת הקבלה כשיטת התיקון. מהיום ועד גמר התיקון, אנו ניצבים כיום לראשונה בנקודה שבה יש לנו בחירה חופשית. עד היום התפתחה האנושות ללא בחירה חופשית, וגלגלי ההיסטוריה התגלגלו לפי סדר מוכתב מראש. עד היום לא הייתה לנו אפשרות לטפל בעצמנו, ולעשות משהו בצורה רוחנית.

רק כאשר התחלנו את חזרתנו לארץ לפני מאה התחילה התקופה שבה יש בידנו בחירה חופשית. בעל הסולם כותב על כך. ולכן גדולי המקובלים דאגו שאנחנו נתחיל כאן את התיקון. כפי שקיבלנו את ארץ ישראל הגשמית עלינו לממש גם את ארץ ישראל הרוחנית. אז תהיה התאמה בין המקום הגשמי שלנו ודרגתנו הרוחנית. אז נהיה מאוזנים עם הטבע, ונזכה לביטחון ופריחה.

זו גם הסיבה להתגלות חכמת הקבלה בימינו. היא נכתבה עוד בימי אברהם אבינו שהיה הראשון ליישם אותה. אחריו הסתירו אותה המקובלים משך אלפי שנים, ועכשיו היא צריכה להתגלות.

בעל הסולם כותב על כך ולכן הוא מגלה אותה, ברוב עם. לכן גם אנו פועלים כך. המקובלים צדקו שהסתירו את שיטת התיקון אלפי שנים. אבל עכשיו הגיע הזמן שכל אחד יגיע להכרעה הפנימית בתוכו, וכך יכריע גם את כל העולם לכף זכות. והמסר הזה משתלב עם שתי השורות האחרונות בשיר.

כי ארכה השעה ואין קץ לימי הרעה

דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועים שבעה

כשנדליק נר קטן אחד, אז יבוא גם האור הגדול.

בסופו של דבר, מעוז צור הוא שיר שמיועד להביא את האדם לנקודת הכרעה פנימית לכך הכול מכוון.

gilad_s@kab.co.il

הפירוש הקבלי

כל הפעולות שאנו מבצעים בחיינו, והתהליכים שעברנו, נועדו להביאנו למעמד הגדול הזה, שבו אנו "תולים" את האגו שלנו על "עץ החיים". זהו הפירוש הקבלי לסיפור תלייתו של המן. המן ובניו מסמלים את האגו שלנו, ותיקון האגו מתבטא בתלייתו על עץ החיים.

עץ החיים מסמל בקבלה את אהבת הזולת ואת היכולת לתת. תלייתו של המן על עץ החיים מסמלת את המהפך הפנימי בחייו של האדם - את המעבר מאגואיזם (עשייה למען עצמי וסיפוק הנאותי) לנתינה ודאגה לזולת.

יונים נקבצו עלי אצי בימי חשמנים
ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים
ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים
בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים

היוונים מסמלים את האגו. פריצתם לתוך הקדושה והיטמעות היהודים ביניהם, נועדו להביא בסופו של דבר לתיקונם, כלומר, לתיקונו של האגו. מה שנותר ("ומנותר קנקנים") מהיהודים, אותו כוח קטן באדם שלא התערבב עם היוונים, והוא דורש להתייחד עם הבורא. כשכך יקרה הוא עתיד להביא לבסוף לתיקונו של האגו.

המילים "בני בינה ימי שמונה", מרמזות על התעלותו הרוחנית של האדם דרך שמונה מדרגות, הנקראות ימי שמונה, עד לדרגה השמינית - דרגת הבינה. בדרגה זו האדם רוכש כבר את תכונת האהבה והנתינה של הבורא. כשהאדם מגיע לדרגה נעלה זו, הוא שר שיר הלל ומשבח את הבורא שהעלה אותו לשם.

דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי
ובא נוגש והגלני כי זרים עבדתי
ויין רעל מסכתי כמעט שעברתי
קץ בקל זרבבל לקץ שבעים נושעתי

המחבר ממשיך לרדן בגלות, אלא שהפעם הוא מסביר לנו על ההכרח שבה. האר"י גילה שכדי שאדם יוכל לתקן את עצמו, עליו להיכנס לעומקה של הגלות. מתוך שבירת הכלים שעליה לימד האר"י, אנו למדים שניתן לתקן את האגו, רק אם מחדירים לתוכו ניצוצות של אור. אולם ניצוצות אלה יכולים להיכנס לתוך האגו, רק בתנאי שהם נשברים ונופלים לתוכו. באופן דומה, כהעתקה מתהליכי השבירה שהתרחשו עוד בעולמות העליונים, גם עם ישראל, המייצג את אותם ניצוצות של אור, חייב היה ליפול מדרגתו הרוחנית לאחר חורבן בית המקדש, לצאת לגלות ולהתערבב במשך אלפי שנים בין אומות העולם. רק הודות לאותו ערוב, הגענו היום למצב שבו יש ביכולתן של נשמות ישראל להדליק באהבה את נשמותיהם של כל באי העולם.

פרות קומת ברוש בקש אגני בן המדתא
ונהייתה לו לפח ולמוקש וגאותו נשבתה
ראש ימיני נשאת ואויב שמו מחית
רב בניו וקניניו על העץ תלית

הבית הרביעי בשיר מספר באופן מפתיע על פורים. פורים מסמל בקבלה את סוף התהליך - גמר התיקון.

מעוז צור ישועתי הוא כנראה שיר החנוכה המפורסם ביותר. וככל שרוב פרסומו, כך נעלמת מאיתנו ההבנה לגבי הרובד הפנימי שמוסתר מאחורי מילותיו.

לכבוד חג החנוכה תשס"ח, בחרנו לנסות ולהתמודד עם אתגר לא פשוט, להסביר ולפרש במילים פשוטות ככל האפשר, את אחד השירים הקבליים העמוקים שנכתבו כאן אי פעם. את התוצאה תשפטו בעצמכם.

רבים מאיתנו מכירים את הבית הראשון של השיר, אבל מעטים יודעים שישנם חמישה בתים נוספים. השיר המיוחד הזה מגולל את המסע הפנימי שעובר האדם בדרכו הרוחנית. המסע רצוף עליות ומורדות, ומלווה בסערת רגשות ובמלחמות פנימיות, אך בסופו האדם מגיע לאיחוד הנכסף עם בוראו, מהלל אותו ומודה לו על התנאים שיצר עבורו. על כך שאפשר לו לצאת מתוך האגו שלו ועזר לו להתאחד עימו בקשר של אהבה אמיתית.

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח
תכון בית תפילתי ושמ תודה נזבח
לעת תכין מטבח מצר המנבח
אז אגמור בשיר מזמור
חנכת המזבח

כבר בתחילת השיר האדם פונה אל הכוח העליון, משבח אותו, ומתחנן בפניו שיעזור לו להתעלות רוחנית כדי שיוכל לפעול בהדדיות עמו. בית, מסמל את כל הרצונות האגואיסטיים של האדם, ואילו צירוף המילים בית תפילה, מעיד על בקשת האדם לתקן את רצונותיו בעזרת האור העליון. אולם האור העליון יכול להגיע אל האדם רק לאחר שהאדם הכין כבר את הדרושה לתיקון. על ההזדמנות לעשות זאת, האדם מוקיר לבורא תודה.

בקריאה ראשונה, עשוי להיראות חציו השני של הבית כמדבר על הקרבה אכזרית לעולה. אלא שכמו תמיד, למקובלים יש פירוש נסתר. המילה "קורבן", מקורה במילה קרוב, כלומר, מלשון התקרבות. על האדם הפוסע בנתיב הרוחני נאמר, שהוא כל הזמן מקריב את עצמו. כלומר, מתאמץ להעלות את רצונו האגואיסטי מדרגה "בהמית", שבה הוא רוצה לקבל רק לעצמו, לדרגה רוחנית, דרגת ה"אדם".

מטרת הבית הראשון, להזכיר לנו פעם נוספת, כי כל אחד יכול וצריך להגיע במהלך חייו בעולם הזה, בהכרתו ובהרגשתו, למקור נשמותינו, המכונה בספר הזוהר "צדור הנשמות". כשהאדם מגיע לשם, הוא משלים את תיקון נשמתו.

רעות שבעה נפשי ב'גון כחי כלה
חיי מררו בקשי בשעבוד מלכות עגלה
ובידו הגדולה הוציא את הסגלה
חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה

המחבר מרחיב על ימי הגלות. ככל שהאדם מתקדם בדרך הרוחנית הוא מתחיל להבין, שכל גלגוליו הקודמים, ההיסטוריה האישית שלו ושל העם - כולל החורבנות והאכזבות שבה - היו כולם מאורעות שמטרתם אחת: להכיר את הרע שבטבע האגואיסטי שלנו, ולגבש דרישה להתעלות מעליו. רק אז נוכל להתחיל לצאת ממנו אל אהבת הזולת ולהיות אדם, מלשון "אדם" לבורא, אהיה דומה לו בתכונת הנתינה לזולת.

קבלה אלהבמה

העץ שאיננו אוני על הגינים הטובים

■ מאת: שלי שיראי (בת 11), חן שיראי (בן 8)

סבא חייך ואמר שאני צודקת. יש משהו חשוב מאוד בחיים שלנו שקובע הכול אבל אנחנו לא רואים ולא מרגישים אותו. ועל זה כתוב בספרי הקבלה. בספרים האלה מקובלים חכמים מסבירים לנו איך לטפל בשורשים של החיים שלנו, כדי שיהיה לנו טוב.

ואז אני חשבתי וציירתי תמונה ונתתי לסבא במתנה.

ציור: שלי שיראי

בחצר ליד הבית שלי, יש עץ צעיר, ואני רוצה שהוא יהיה חזק וגבוה וייתן צל לכל החצר. לכן כל יום אני באה אליו עם דלי מים ומשקה את האדמה סביב העץ. באחד מן הימים בא אלי ילד קטן ושאל אותי: ”מה את עושה?“.

עניתי לו שאני רוצה שהעץ הזה יגדל ובגלל זה אני משקה אותו. ”את לא משקה אותו“, אמר הילד. ”את סתם שופכת מים על האדמה ליד העץ, כי העץ הזה גדל מהראש, והראש שלו הוא למעלה. אז צריך לשפוך מים מלמעלה!“.

עניתי לו: ”זה נכון שהוא גדל כלפי מעלה, אך בשביל שהוא יגדל צריך להשקות את שורשיו“. הילד אמר: ”אבל אני לא רואה אותם“.

עניתי: ”נכון, הם מוסתרים בתוך האדמה, אבל הם קיימים, ואני יודעת שהם שם. בגלל זה אני שופכת מים לתוך האדמה סביב העץ כדי שהם יגיעו לשורשיו. ורק אם אנו נטפל בשורשים, העץ שלנו יגדל ויגבה ויהיה לנו צל בכל החצר“.

הילד הקטן שאל שוב: ”ואיך את יודעת שיש שורשים בתוך האדמה? הרי לא רואים אותם, ונראה שהם הכי חשובים!“.

עניתי לו: ”את זה לומדים מספרי חכמים“.

הילד ששאל אותי הלך, וראיתי שהוא חושב על משהו. גם אני חשבתי לעצמי, ”אולי זה ככה גם בחיים שלי, כמו העץ הזה. דווקא את מה שהוא הכי חשוב, שקובע לי את החיים, אני לא רואה, כמו השורשים של העץ הזה שבחצר?“.

כשחזרתי הביתה שאלתי את סבא שלי את השאלה הזאת.

נרות של אהבה

■ מאת: נגה גונן ואביטל קרפלו

אם אתה מחפש
ושואל לאן בכלל,
מסתובב לו הגלגל
אז תדע
שאתה לא לבד
ובלב של כל אחד,
נר דולק נר מיוחד,
בלי הפסקה
אם נתחבר ביחד כולם,
נהיה אור גדול נאיר את העולם
הלב יתרחב ויתמלא בשמחה
הניצוץ בכל אחד יהפוך ללהבה
החושך יעלם, מהעולם יעבור,
נגלה מי מדליק בנו אור

כמו חנוכה דולקת ברוחות ובסופה,
גם בגשם ובקור, נדליק נרות של אהבה

איורים: דניה אנג'לוב ומיכל הדרי

לצפייה והאזנה בקליפ:
www.kab.co.il/links/song

חדשות "קבלה לעם"

העיתון "Kabbalah Today", הגרסה האנגלית של עיתון "קבלה לעם", יצא לאור במהדורתו העשירית.

קבלה בערוץ קארמה
החל מה- 9.12 יתווספו לשידורנו בערוץ המקומי גם שידורים בערוץ קארמה (39 ב-HOT), מידי יום בין השעות:
בוקר 6:00-7:00, 3:00-6:00
צהריים 13:00-14:00
וערב 19:00-20:00

בוקר אור
ישראל (סשה) דמידוב, שחקן תיאטרון גשר, הצטרף אל המנחים הוותיקים הנרי דוד ואורן לוי להובלת מגזין הקבלה "בוקר אור". התוכנית משודרת בטלוויזיה מידי בוקר בערוץ 98, ומי מכם שמעדיף לצפות בה בשעות שנוחות לו, מוזמן למצוא אותה גם באתר הטלוויזיה שלנו www.kab.tv

אור החנוכה
לכבוד החג נערכו שתי תוכניות חגיגיות במיוחד "מלחמה על הרוח" ו"חנוכה שבלב", שמסבירות את המשמעות הפנימית של חג החנוכה, וכיצד יכול כל אחד מאיתנו להדליק את האור שבלבו.

חם על המדף
סדרה חדשה של ספרונים המאגדים את מיטב השעורים והחידושים, בשם "חכמת הקבלה" עומדת לצאת לאור. הספרונים יאפשרו לקהל הרחב להתעדכן במיטב הנושאים הנידונים בשיעורי הבוקר של קבוצת המקובלים "בני ברוך". הספרונים סוקרים שאלות אקטואליות העומדות על סדר היום הציבורי מהזווית הקבלית.

גיליון מס' 8 של העיתון "קבלה לעם", בשפה הרוסית הודפס ב-50,000 עותקים במוסקבה.

הסתיימה עריכתו של הספר "הקדמה לחכמת הקבלה" - ביאורו של הרב ד"ר מיכאל לייטמן ל"הקדמה לתלמוד עשר הספירות" מאת בעל הסולם. הספר שמכיל שרטוטים רבים שופך אור על שאלת היסוד "מה הטעם בחיינו" ומציע לה מענה.

אתרים חדשים שעלו לפורטל הקבלה בחודש האחרון בשפות:
שוודית: kabbalah.info/swedish
קרואטית: kabbalah.info/croatian
נורווגית: kabbalah.info/norwegian

עצות מעשיות לחיים

שאלות ותשובות מתוך תוכנית הטלוויזיה "שאל את המקובל"

ילדים יש שאלות מצוינות, שממש פורצות מתוך הנשמה שלהם, ולכך אנו צריכים לספק להם מענה, לתת להם את הכיוון הנכון בחיים

הפרטי עם ילדיי. הקראתי להם את הספר "אגדה על קוסם", שכתב הרב לייטמן לילדים וגם למבוגרים, על בסיס משל של בעל הסולם. יש בו איורים יפים, ואפשר גם לרכוש את גרסת השמע עם קריינות של משה איבגי ושמואל וילוז'ני, ועם המוסיקה שכתב ארקדי דוכין. ישבנו בבית, פתחנו את הספר, שמענו את הדיסק במערכת וזה היה כמו ללכת לתיאטרון, אבל בבית. כולנו יחד עברנו התרגשות משפחתית מאוד מיוחדת. הרב לייטמן: ואני יכול להוסיף שזה מקרב מאוד את הילדים להורים.

בתכנית הזאת, וגם אנחנו שאלנו ככה, רק שאולי שכחנו עכשיו שפעם היו לנו שאלות דומות - "בשביל מה אני חיי?", "איפה אני חיי?", "מה היא הנשמה?", "מה זה העולם שאני נמצא בו?", "לאן הולכים אחרי שמתים?"...

כל הנושאים האלה מעוררים הרגשה מאוד חזקה בילד הצעיר.

כשאנחנו מתבגרים אנו שוכחים את הדברים הללו, ועסוקים בלהעביר איכשהו את החיים. אבל לילדים יש שאלות מצוינות, שממש פורצות מתוך הנשמה שלהם, ולכך אנו צריכים לספק להם מענה, לתת להם את הכיוון הנכון בחיים. כתוצאה מכך שאת נותנת לבנותייך הכוונה נכונה, הן כבר לא ייפלטו לחברה לא טובה, ותמיד יחפשו את מה שמתאים להן לפי היסוד שהענקת להן. אני עשיתי כך עם בני ושתי בנותיי, ואני רואה את התוצאות עד היום. גם כאן, יש לנו קהילה גדולה מאוד, ואנו עדים לתוצאות מצוינות. אורן לוי: אני רוצה להמליץ לכם מניסיוני

? כרמל, בת 12 שואלת: מה זה פחד, איך אפשר להתגבר עליו ולמה הוא קיים?

הרב לייטמן: אדם מפחד מהלא ידוע. מי שידוע מה צפוי לו, בדרך כלל לא מפחד. כמובן שלפעמים הפחד בכל זאת מחלחל, אבל האדם בדרך כלל כבר יודע ממה הוא מפחד, וגם איך להתגונן נגד זה.

לכן, מה שממליצים האנשים החכמים כנגד הפחד הוא להגיע לידיעה, להבנה. תשאל, ותחקר, עד שתגיע למצב שהכול יהיה מורגש ומובן, ובסוף החקירות שלך תגלי שאת נמצאת באור הגדול העליון שאוהב אותך, ומחזיק אותך, ורק רוצה להעניק לך כל טוב, וגם הפחד יפוג. אני מתרגש מהשאלות האלו, שאלות הילדים הצעירים, הן כל כך טבעיות, כל כך יפות.

אדם מפחד מהלא ידוע. מי שידוע מה צפוי לו, בדרך כלל לא מפחד. כמובן שלפעמים הפחד בכל זאת מחלחל, אבל האדם בדרך כלל כבר יודע ממה הוא מפחד, וגם איך להתגונן נגד זה

? רויטל מאזור המרכז: הייתי רוצה לדעת אם יש משהו פרקטי, שאני יכולה לעשות בתור אמא לשתי בנות, כדי לאפשר להן חינוך טוב יותר?

הרב לייטמן: מה שאפשר לעשות בינתיים, ואני ממליץ על זה מאוד, זה להקדיש כמה שיותר זמן לילדות, וללמד אותן. לאפשר להן לשאול. לקרוא את ספרי הקבלה הקלים ביותר, וללמוד יחד איתן. להסביר להן בכל פעם, איך בנוי העולם, איך בנויה הנשמה, איך בנוי האדם. לא יקרה להן כלום. להיפך, הן תתחזקנה מזה. הילדים הקטנים מקבלים את הלימוד הזה בצורה מאוד טבעית. תראי למשל אילו שאלות שואלים ילדים קטנים

קבלה ופילוסופיה

הקבלה היא השיטה עתיקה שגילה אברהם אבינו, ומטרתה לעזור לאדם לגלות את הכוח העליון שמפעיל את המציאות. אברהם ושרה לימדו את חכמת הקבלה באוהל המפורסם, ותלמידיהם הפכו ברבות הימים לעם ישראל. כפי שמעידים המקובלים, החכמות והדתות השונות בקרב העמים הקדומים פותחו על בסיס הידיעות שרכשו אותם תלמידים. בדרך זו פיתחו היוונים את הפילוסופיה, שעיוותה את עקרונות הקבלה לטובת ההיגיון הקר. בספרו "על האמנות הקבלית" כתב ההומניסט הגרמני יוהנס רויכליץ: "מורי, פיתגורס, אבי הפילוסופיה, קיבל כנראה את תורתו מהיהודים ולא מהיוונים, והוא הראשון שתירגם את המילה קבלה, שלא הייתה ידועה בזמנו, למילה היוונית

חדש!

קבלה לומדים בטלוויזיה

החל מה-9.12

ערוץ 39 - HOT קארמה

יום יום, שידורי קבלה מסביב לשעון:

03:00-06:00

07:00-08:00

13:00-14:00

19:00-20:00

ערוץ 98

ערוץ הטלוויזיה
הקהילתית - "מכאן"
ב-HOT וב-YES
(ערוץ 25 ב-HOT אנאלוגי)

שאל את המקובל שידור חי

ימי חמישי 20:30

בוקר אור תכנית הבוקר שתעשה לכם את היום!

ימים א'-ד', 6:00-7:00, ימים ה'-ו', 6:00-7:30

לילות קבלה שיעורים בשידור חי

א'-ו', 03:00-06:00

סביב השולחן עם אומנים ואנשי רוח

ימי שישי 15:00